

URADNI VESTNIK

GORENJSKE

LETO I.

V KRANJU, 22. APRILA 1964

STEVILKA 10

VSEBINA

PREDPISI OBCINSKIH SKUPŠČIN

OBCINA SKOFJA LOKA

68. Statut občine Skofja Loka

69. Družbeni plan občine Skofja Loka za leto 1964

Predpisi občinskih skupščin

Občina Skofja Loka

68.

Nagel razmah gospodarskega, družbenega in kulturnega razvoja v občini, plod ustvarjalnega dela in naporov delovnih ljudi, ki neposredno in po organih družbenega samoupravljanja uresničujejo v stvarnost socialistično družbeno misel, izbojevano z borbo delavskega razreda, in socialistično revolucijo, nam narekuje, da zakonimo in hkrati zagotovimo še naglejši razvoj socialističnih družbeno-ekonomskih in kulturno-političnih odnosov ter gibanj.

Zato želimo, izražajoč hotenja občanov po še višji osebni in družbeni blaginji:

— vsklajevati koristi gospodarskih in drugih delovnih skupnosti ter posameznikov s koristmi ožje in širše družbene skupnosti;

— da bi postala občina resnična skupnost občanov in združba delovnih ljudi v enotnem in skladnem medsebojnem delovanju in povezovanju;

— da bi se naša prizadevanja po napredku povežala in usklajevala z napredkom drugih družbeno-političnih skupnosti in organizacij znotraj slovenske in jugoslovanske socialistične skupnosti in se bo tako lahko omogočilo dejansko uresničevanje načela: »Vsak po svojih sposobnostih — vsakemu po njegovem delu.« Po stvaritvi tega načela bomo uresničili pogoje za prehod v skupnost, ki bo živel po načelu: »Vsak po svojih sposobnostih, vsakemu po njegovih potrebah.«

Zategadelj občinska skupščina Skofja Loka na sklepu seje občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti z dne 1. aprila 1964 in na podlagi 18. člena Ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije in 94. člena Ustave Socialistične republike Slovenije sprejema

STATUT OBCINE SKOFJA LOKA

UVOD

Statut občine določneje opredeljuje socialistična družbena načela jugoslovanske socialistične skupnosti, ki so uzakonjena v republiški in zvezni ustavi.

Proces nadaljnega spreminjanja organov politične oblasti in organe družbenega samoupravljanja je bistvena značilnost ustavnega sistema in tega statuta. Zato statut usklajuje odnose med samoupravnimi organi in organizacijami v občini tako in v takšni meri, da organsko omogoča preoblikovanje državno-politične oblasti v družbeno samoupravljanje na vseh ravneh in v vseh oblikah družbene dejavnosti.

Statut delovnih in krajevnih skupnosti bodo morali še določneje opredeliti in določiti obseg in značaj njihove samostojnosti ter samoupravnosti in jih vskladiti z odnosi v občini.

S statutom občine se določi taka narava razvoja družbeno ekonomskih in proizvodnih sil v občini, ki organsko razvija sedanjo gospodarsko strukturo in zagotavlja nemoten razvoj vseh tistih gospodarskih in družbenih dejavnosti, ki so že izpričale sposobnost obstoja in nosijo v sebi možnost smotrnega razvoja v prihodnosti.

Statut občine naj postane usmerjevalec, da bi občina kot celota v sklopu jugoslovanske socialistične družbene skupnosti uspešno razvijala gospodarstvo, družbene odnose in hkrati enakovredno tudi področje kulture, zdravstva, socialne in druge družbene dejavnosti, pri čemer je zlasti skrbeti, da bo krajevna skupnost, v kateri občan najbolj neposredno uresničuje svoja osnovna življenjska vprašanja, postala pomemben činitelj v zadovoljevanju in reševanju osnovnih potreb občanov.

Pri uresničevanju socialističnih načel, teženj in nalog občanov imajo pomembno mobilizacijsko vlogo pri aktivizaciji delovnih ljudi in za njihov vsestranski razvoj družbeno-politične in društvene organizacije. Te, sodelujoč z občinsko skupščino kot najvišjim predstaviškim organom občanov in drugimi samoupravnimi telesi in organi tako v delovnih skupnostih kot neposredno med občani obravnavajo in vsklajujejo vsa družbeno-ekonomska in kulturno-politična vprašanja.

Organizirane, zavestne sile, ki delujejo v družbeno-političnih in društvenih organizacijah, zlasti Zveza komunistov kot idejni vodja socialističnega razvoja in Socialistične zveze delovnega ljudstva, Zveza sindikatov ter Zveza mladine se kot množične politične organizacije bore za humane odnose med ljudmi, za razvijanje socialistične zavesti in socialistično moralno usmerjenost ter proti vsem pojavom, ki škodujejo skupni ter osebni blaginji občanov.

1. DEL

SPLOSNE DOLOČBE

1. člen

Občina Skofja Loka je temeljna družbeno-politična in samoupravna skupnost občanov.

2. člen

V občini se opravljajo vse družbene zadeve, ki so skupnega pomena za občane in delovne skupnosti na območju občine, kolikor niso posamezne zadeve z ustavo in zakoni prenesene v pristojnost drugih družbeno-političnih skupnosti, zlasti pa se:

— zagotavljajo pogoje za delo ljudi in za dovoljevanje materialnih, kulturnih, socialnih in drugih skupnih potreb občanov;

— uresničujejo temeljne funkcije, ki jih ima družbena skupnost na področju družbeno-ekonomskih razmerij zveze umorabe naravnih ha-

gastev in drugih materialnih pogojev ter družbenih ali na podlagi družbene lastnine pridobljenih proizvodnih sredstev in drugih sredstev za delo, za razvijanje materialne osnove občine in socialističnih družbenih razmerij ter za neposredno vsklajevanje individualnih interesov s splošnimi družbenimi interesi;

— usmerja in vsklajuje gospodarski in družbeni razvoj v občini;

— usmerja in vsklajuje načrtno kadrovanje na vseh področjih gospodarske in družbene dejavnosti;

— izenačuje pogoje za delo in za ustvarjanje in delitev dohodka v delovnih skupnostih v okviru enotnega družbeno-ekonomskega sistema;

— odloča o višini in uporabi sredstev, ki so bila zbrana kot družbeni dohodek na območju občine ter so namenjena za kritje skupnih družbenih potreb v občini;

— ustvarjajo pogoje za uresničevanje svobode in pravic občanov;

— ureničuje čimbolj neposredno družbeno upravljanje;

— organizira organe oblasti in družbenega samoupravljanja ter službe, ki imajo skupen pomen za občino;

— zagotavlja varnost oseb in premoženja ter službe, ki imajo skupen pomen za občino;

— zagotavlja varnost oseb in premoženja ter javni red in mir;

— opravlja družbeno nadzorstvo nad uporabo družbenih sredstev v delovnih in drugih organizacijah;

— skrbi za zakonitost;

— ureja druga vprašanja, ki imajo splošen pomen za občino.

3. člen

Pravice in dolžnosti občine opravljajo občinska skupščina in njeni organi ter občani na zborih volivcev, in drugih oblikah neposrednega odločanja v skupnih družbenih zadevah.

Občani sodelujejo v organih delavskega oz. družbenega samoupravljanja delovnih organizacij v skladu z njihovimi statuti.

4. člen

Zaradi sodelovanja občanov pri občinski samoupravi in zaradi opravljanja posameznih zadev, ki imajo neposreden pomen za prebivalstvo kraja, se ustanovijo na območju občine krajevne skupnosti.

5. člen

Občinski organi uresničujejo naloge občine v okviru enotnega družbeno-ekonomskega in političnega sistema Socialistične federativne republike Jugoslavije ter delajo na temelju in v mejah ustave, zakonov in tega statuta.

Do občanov in samostojnih organizacij na območju občine imajo občinski organi samostojne pravice, ki so jim dane v temi uredbi.

6. člen	
Občina Skofja Loka obsega:	
a) mesto Skofja Loka	
katastrske občine:	naselja:
Puštal (del)	Puštal
Stara Loka (del)	Stara Loka
Suha (del)	Suha (del)
Skofja Loka	Podpulferca, Skofja Loka, Vincarje
b) Druge katastrske občine in naselja:	
Bukovica	Bukovica, Knape, Ševlje
Danje	Ravne, Spodnje Danje, Torča, Zabrdno, Zgornje Danje
Davča	Davča (del)
Dobje	Dobje, Hotovlje, Kremenik, Poljane nad Skofjo Loko, Predmost, Vinharje
Dolenčice	Dolenčice, Javorje, Murave
Dolenja Dobrava	Bačne, Dobravšče, Dolenja Dobrava, Gorenja Dobrava, Todraž, Žirovski vrh nad Zalo
Dolenja vas	Dolenja vas, Golica
Dolenje brdo	Dolenje brdo, Gorenje brdo, Srednja vas — Poljane, Zabja vas
Dorfarje	Dorfarje, Forme, Sv. Duh
Draga	Draga, Gostoče, Pungert
Dražgoše	Dražgoše
Godešič	Godešič
Gorenja ravan	Dolenja ravan, Dolenja Zetina, Gorenja ravan, Gorenja Zetina, Jazbine, Jelovica, Malenski vrh
Gorenja vas	Gorenja vas, Žirovski vrh nad Gorenjo vasjo
Gorenji Novaki (del)	Davča (del), Krnice pri Novakih, Lajše, Laze, Robidnica
Hotavlje	Čabrače, Hlavče njive, Hotavlje, Srednje brdo, Suša, Volaka
Javorjev dol	Javorjev dol
Kališe	Kališe, Selške Lajše
Koprivnik (del)	Koprivnik (del)
Kovski vrh	Bukov vrh, Kovski vrh
Križna gora (del)	Križna gora
Laniše	Laniše, Nova Oselica, Sovodenj
Leskovicca	Davča (del), Debeni, Kopačnica, Leskovicca, Studor
Lučine	Brebovnica, Dolge njive, Goli vrh, Lučine, Prelesje, Zadobje
Pevno	Crnogrob, Moškrin, Pevno
Podjelovo brdo	Podjelovo brdo
Podobeno	Delnice, Gabrška gora, Lom nad Volčo, Lovsko brdo, Podobeno, Volča, Zakobiljek
Podvrh	Četena ravan, Zarije brdo, Krivo brdo, Mlaka nad Lušo, Podvrh, Zapreval
Puštal (del)	Hosta
Reteče	Gorenja vas-Reteče, Reteče
Selca	Selca
Sopotnica	Breznica pod Lubnikom, Florijan nad Zmincem, Gabrovo, Sopotnica
Sorica	Podporezen, Spodja Sorica, Zgornja Sorica
Staniše	Log nad Skofjo Loko, Staniše, Valterski vrh
Stara Loka (del)	Binkelj, Papirnica, Trnje, Vešter, Virlog
Stara Oselica	Hobovše pri Stari Oselici, Stara Oselica
Stari dvor	Grenc, Stari dvor, Virmaše

katastrske občine:	naselja:
Studeno	Češnjica, Rudno, Studeno, Zelezniki (del)
Suha (del)	Lipica, Suha, Trata
Sv. Barbara	Sv. Barbara
Sv. Klemen	Bukovščica, Pozirno, Strmica, Topolje, Zabrekve
Sv. Križ	Podlonk, Prtovč, Škovine, Zelezniki (del)
Sv. Lenart	Lenart nad Lušo, Rovte v Selški dolini, Stirpnik
Sv. Nikolaj	Martinj vrh, Ojstri vrh, Smoleva
Sv. Ožbolt	Andrej nad Zmincem, Hrib pri Zmincu, Ožbolt nad Zmincem
Trebija	Fužine, Kladje, Podgora, Trebija
Visoko	Na Logu, Smoldno, Visoko pri Poljanah
Zali log	Osojnik, Potok, Zala, Zali log
Zgornja Luša	Praprotno, Spodnja Luša, Tomaž nad Praprotnem, Zgornja Luša
Zminec	Bodovlje, Brode, Gabrk, Zminec
Zelezniki	Jesenovec, Zelezniki (del)

7. člen
Občina Skofja Loka je pravna oseba, njen sedež je v mestu Skofja Loka.

8. člen
Občina Skofja Loka ima svoj emblem in zastavo. Emblem in zastava občine predstavljata grb in zastavo mesta Skofje Loke. Opis emblema in zastave ter njih uporaba se predpiše s pravilnikom.

9. člen
Praznik občine Skofja Loka je 18. december kot obletnica Poljanske vstaje, rešitve aktivistov Osvobodilne fronte iz okupatorjevih zaporov ter množičnega odhoda v partizane v letu 1941.

10. člen
Državljan Socialistične federativne republike Jugoslavije, ki ima stalno prebivališče v občini Skofja Loka, je občan te občine z vsemi pravicami in dolžnostmi, določenimi v ustavi, zakonih in v tem statutu. Ne glede na državljanstvo ima na območju občine vsakdo, osnovne pravice človeka, ki mu jih zagotavlja ustava.

11. člen
Občinska skupščina upravlja zemljišča in dobrine v splošni rabi v skladu z zakonom.

12. člen
Občinska skupščina usmerja in vsklajuje gospodarstvo in druge družbene dejavnosti na svojem območju z družbenimi načrti, z razvojnimi programi, z materialnimi intervencijami ter z določanjem kreditne politike v občini.

13. člen
Pri uresničevanju svojih nalog lahko občina sodeluje z drugimi občinami in v ta namen ustanavlja skupne organe in organizacije, združuje sredstva, organizira skupne akcije in druge oblike medsebojne pomoči in sodelovanja.

II. DEL

ZADOVOLJEVANJE SKUPNIH POTREB OBCANOV

Splošna načela

14. člen
V skladu z materialnimi možnostmi zagotavlja občina zadovoljevanje skupnih potreb občanov na področju izobraževanja in vzgoje, kulture in ljudske prosvete, telesne kulture, zdravstva, socialnega varstva, stanovanjske in

komunalne dejavnosti ter na področju drugih dejavnosti, kakor to določajo ustava, zakoni, drugi splošni predpisi in ta statut.

15. člen

Zadovoljevanje skupnih potreb občanov zagotavlja občina po posebnih organizacijah javnih služb, po delovnih in drugih organizacijah in po svojih organih. Najmanj enkrat letno ali na zahtevo morajo te službe in organizacije poročati ustanovitelju oziroma pristojnemu svetu občinske skupščine o svojem delu in finančnem stanju.

1. poglavje

Izobraževanje in vzgoja

16. člen

Skladno s potrebami celotnega družbenega razvoja skrbi občina za splošno kulturno, tehnično, strokovno ter družbeno in ekonomsko vzgojo ter za izobraževanje občanov.

V ta namen ustanavlja in razvija sama ali skupno z drugimi družbeno-političnimi skupnostmi ali delovnimi organizacijami splošne izobraževalne, strokovne in druge šole ter ustrezne zavode.

17. člen

Občina skrbi za varstvo in vzgojo predšolskih in šolskih otrok v vzgojno-varstvenih ustanovah in šolah.

Na podlagi ugotovljenih potreb ustanavlja krajevne skupnosti in druge organizacije vzgojno-varstvene ustanove.

18. člen

Občina ustanavlja osnovne šole po šolskih okoliših, upošteva število otrok ter oddaljenost od šole, tako da omogoča vsem šoloobveznim otrokom uspešno osnovno šolanje v popolno razvitih osnovnih šolah.

S posebnim predpisom uredi občinska skupščina vprašanje prevoza otrok iz oddaljenejših krajev v osnovne šole ali njih nastanitev v ustreznih zavodih, za prevoz v druge šole pa lahko daje olajšave. Na enak način uredi vprašanje prehrane otrok v šoli.

19. člen

Občina skrbi v skladu s svojim gospodarskim napredkom za financiranje šol, ki jih je ustanovila, pri čemer upošteva tudi po šolah organizirano razširjeno dejavnost. Zlasti pomaga šolam pri prizadevanjih za vse oblike zdravstvene zaščite učencev.

20. člen

Za otroke, ki se zaradi hujših telesnih in duševnih motenj ne morejo vzgajati v rednih šolah ali vzgojno-izobraževalnih zavodih, ustanavlja občina po potrebi posebne šole ali vzgojno-izobraževalne zavode oziroma sofinancira take zavode izven svojega območja, da se v njih izobražujejo njeni občani.

Občina sodeluje pri poklicnem usposabljanju otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, če jim sredstev za poklicno usposabljanje ni zagotovil kak drug organ, starši pa poklicnega usposabljanja ne morejo zagotoviti.

21. člen

V skladu s kadrovskimi potrebami občine in potrebami občanov skrbi občinska skupščina za strokovno in drugo izobraževanje preko strokovnih šol in šol za družbene službe ter preko posebnih ustanov, ki dopolnjujejo splošno, osnovno, kulturno, tehnično, družbeno-ekonomsko in strokovno izobraževanje odraslih v povezavi z odgovarjajočimi ustanovami in zavodi po delovnih organizacijah.

22. člen

Občina skrbi za primeren, vsebinsko sodoben pouk na tehnični višini ter v ta namen ustanavlja zavode za pedagoško službo sama ali pa v sodelovanju z drugimi občinami po načelu soustanoviteljstva ali sofinanciranja.

Ta služba skrbi tudi za izpopolnjevanje prosvetnih delavcev.

23. člen

Občina skrbi za načrtno izobraževanje in razmeščanje kadrov na vseh področjih, posebno na tistih, kjer so potrebe največje.

S posebnimi predpisi določi občinska skupščina način materialne pomoči za šolanje svojih občanov.

2. poglavje

Kultura in prosveta

24. člen

Občina pospešuje in razvija kulturno prosvetno dejavnost z ustanavljanjem in pospeševanjem kulturno prosvetnih organizacij, skrbi za šolanje kadrov v njih ter za načrtno izgradnjo in vzdrževanje objektov, ki služijo kulturnemu udejstvovanju, podpira ustvarjalno delo na vseh področjih kulturno prosvetne dejavnosti.

25. člen

Občina ustanavlja in pospešuje razvoj kulturno prosvetnih ustanov (knjižnice, čitalnice, muzeji, kinematografi in druge); materialno pomaga društvom in organizacijam pri izvajanju njihovih nalog na kulturno prosvetnem področju preko občinske organizacije kulturno prosvetnih društev, ki na področju kulture in ljudske prosvete usmerja to delo in izvaja kulturno politiko v občini.

Občina skrbi za spomenike NOB in za vzdrževanje partizanskih grobišč.

3. poglavje

Telesna kultura

26. člen

Občina skrbi za zdrav razvoj telesne kulture preko organov samoupravljanja v delovnih organizacijah, preko krajevnih skupnosti in preko telesno kulturnih družbenih organizacij; skrbi za kadre, načrtno izgradnjo in vzdrževanje telesno-kulturnih, športnih in rekreacijskih objektov.

27. člen

Občina podpira občinsko organizacijo za telesno kulturo kot usmerjevalko in izvajalko telesno-kulturne politike v občini, podpira prizadevanja za zdrav fizični in umski razvoj svojih občanov tudi preko počitniških skupnosti, turističnih, planinskih, taborniških in drugih organizacij.

4. poglavje

Zdravstvo

28. člen

Z organizacijo zdravstvenega varstva skrbi občina za telesno in duševno zdravje občanov, ki naj bi bilo osnovni pogoj za razvoj njihove delovne sposobnosti in ustvarjalnosti. Posebno skrbi za ugodne zdravstvene pogoje mater in otrok, zagotavlja higienske razmere za življenje in delo in pospešuje zdravstveno vzgojo in kulturo občanov.

29. člen

Občina spremlja izvajanje programov zdravstvenega varstva in skrbi za pravilno izvajanje politike na področju zdravstvenega zavarovanja in krije stroške zdravstvenega varstva občanov, ki niso zdravstveno zavarovani.

30. člen

Občina posebej pospešuje razvoj preventivne zdravstvene službe in v mejah svojih razpoložljivih sredstev zagotavlja za to potrebna sredstva, v kolikor niso za to obveznost zadolžene druge organizacije.

31. člen

Občinska skupščina določa program razvoja zdravstvenega varstva v sodelovanju z zdravstvenimi zavodi, s komunalno skupnostjo socialnega zavarovanja, z občinskim odborom rdečega križa, s krajevnimi skupnostmi ter delovni in drugimi organizacijami. Pri tem spodbuja združevanje sredstev delovnih organizacij in krajevnih skupnosti za ustvarjanje in financiranje zdravstvenih zavodov in služb.

5. poglavje

Socialno varstvo

32. člen

Na področju socialnega varstva skrbi občina za odpravljanje vzrokov in pojavov vzgojnih in socialnih problemov.

Zlasti skrbi za varstvo družine in otrok, varstvo občanov, ki niso sposobni, da bi sami

opravljali svoje zadeve, organizira pomoč starim in bolnim osebam na domu ali jih napoti v zavodsko varstvo, zagotavlja denarno in drugo neposredno pomoč socialno ogroženim občanom.

Občina skrbi za žrtve fašističnega nasilja in borcev NOV ter njihove družine, v kolikor potrebujejo posebno pomoč. Za posebno pomoč predvidena sredstva se dajejo v obliki priznavačin.

33. člen

Da bi dosegli kar najboljše rezultate na področju varstva otrok in mladine, občina:

a) ustanavlja splošne vzgojno-varstvene in specialne ustanove;

b) razvija preventivne oblike socialnega varstva kot so igrišča, dnevno in tedensko varstvo itd.;

c) organizira posebno otroško in mladinsko varstvo z rejništvo, posvojitvami, skrbništvom in vzgojnimi domovi.

34. člen

Občina skrbi za tiste odrasle občane, ki so potrebni splošnega ali posebnega družbenega varstva, da se jim v primeru ostarelosti, onemoglosti, osamelosti ter ekonomske in socialne ogroženosti zagotove osnovni življenjski pogoji.

Organi socialnega varstva si prizadevajo, da se vsem vrstam invalidov omogoči kompleksna rehabilitacija in habilitacija ter v ta namen sodelujejo z ustreznimi organi izven občine.

35. člen

Občina opravlja naloge s področja socialnega varstva preko svojih organov, ustreznih zavodov in ustanov ter krajevnih skupnosti.

Pri izvrševanju teh nalog sodelujejo organi občine z delovnimi in drugimi organizacijami, ki imajo v svojem programu skrb za človeka.

Krajevne skupnosti morajo na področju socialnega varstva razvijati predvsem tiste oblike dela, ki zagotavljajo celotno varstvo družine, otrok, mladine in zaposlenih žena.

36. člen

Občina ustanavlja v skladu s potrebami in možnostmi socialne zavode, ki nudijo oskrbo, vzgojo in varstveno pomoč osebam, ki so potrebne družbene skrbi in pomoči.

Za izvrševanje nalog s področja socialnega varstva zagotavlja občina potrebna sredstva.

37. člen

Občina skrbi za strokovno izpopolnitev in razvoj socialnih služb in za načrtno kadrovanje v socialnih službah.

6. poglavje

Gradnja stanovanj in preskrba s stanovanji

38. člen

Da bi se občanom načrtno zagotavljala stanovanja, sprejema občinska skupščina letne in perspektivne programe stanovanjske izgradnje. Programi gradnje stanovanj upoštevajo načelo racionalnosti, način uporabe zemljišč in potrebe po graditvi komunalnih naprav.

39. člen

Za gradnjo stanovanj namenijo občinska skupščina vsa, v ta namen razpoložljiva lastna sredstva, sredstva stanovanjskega sklada ter sredstva delovnih organizacij in občanov.

40. člen

Z lastnimi sredstvi skrbi občina za stanovanja udeležencev NOV, vojnih invalidov in občanov, ki uživajo stalno občinsko-socialno pomoč.

Občina skrbi za pravilno razdeljevanje stanovanj, ki so družbena lastnina.

41. člen

Za opravljanje določenih nalog na področju gradnje stanovanj, urejanj gradbenih zemljišč in vzdrževanja stanovanjskih hiš, ustanovi občina poseben zavod.

7. poglavje

Komunalne dejavnosti

42. člen

Občina zagotavlja z gradnjo komunalnih naprav in organizacijo komunalnih služb zagotavljevanje življenjskih potreb občanov in njihovih skupnosti z elektriko in vodo; skrbi za opremljanje požarno-varnostne službe, za gradnjo in vzdrževanje cest in potov, kanalizacije, javne nasadov, javne razsvetljave, lokalnega prometa, tržnic, pokopališč ter za vzdrževanje čistoče.

43. člen

Skrb za pravilno delovanje komunalnih naprav in opravljanje komunalnih storitev poveri občina komunalnim in drugim organizacijam ter krajevnim skupnostim.

Komunalne organizacije poslujejo po splošnih predpisih, ki veljajo za take organizacije, in po predpisih, ki jih izda občinska skupščina.

44. člen

Cene za storitve in tarife komunalnih organizacij določa ali potrjuje občinska skupščina. Skupščina predpisuje tudi višino prispevkov občanov, delovnih in drugih organizacij za uporabo komunalnih naprav in za usluge kolektivne potrošnje.

45. člen

Za izvajanje programa investicij na področju komunalnih dejavnosti omogoča občina komunalnim organizacijam najemanje kreditov iz ustreznega sklada.

Za izgradnjo komunalnih naprav se lahko združujejo tudi sredstva delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, občine, hišnih svetov in občanov.

Za financiranje izgradnje komunalnih naprav po ureditvenem načrtu kraja, naselja ali dela mesta, prispevajo sredstva investitorji stanovanjskih in poslovnih zgradb v skladu s posebnim odlokom občinske skupščine.

8. poglavje

Druge dejavnosti

46. člen

Občina na podlagi posebnih programov zagotavlja skupaj z delovnimi organizacijami mrežo trgovskih in drugih objektov za normalno preskrbo in zadovoljevanje potreb občanov, družin in gospodinjstev.

Občina vodi po svojih organih evidenco in kontrolo cen prehrabnih predmetov in gostinskih ter obrtnih storitev.

47. člen

Občina organizira in zagotavlja pogoje za delo drugih javnih služb kot so: služba zaposlovanja delavcev, veterinarska služba in druge.

Te službe ustanovljajo občinska skupščina, krajevne skupnosti in druge organizacije.

O načinu njih financiranja odloči ustanovitelj.

48. člen

Službo zaposlovanja delavcev v občini izvaja neposredno zavod za zaposlovanje delavcev, ki vodi tako politiko zaposlovanja, da je v skladu z gospodarskim razvojem in interesi občine.

Do zavoda ima občina pravice in dolžnosti, ki so določene s splošnimi predpisi.

III. DEL

Občinski programi in načrti

49. člen

Občina usmerja in vsklajuje gospodarski razvoj in razvoj družbenih služb na svojem območju z večletnimi perspektivnimi programi in letnimi družbenimi načrti.

50. člen

Občinski večletni program razvoja temelji na obstoječi materialni osnovi in zagotavlja skladen razvoj gospodarskih panog in družbenih služb ter vsklajuje splošno potrošnjo s proizvodnjo.

Program razvoja upošteva potrebe razvoja delovnih organizacij in krajevnih skupnosti ter smernice širših družbeno-političnih skupnosti.

51. člen

Občinski program razvoja upošteva že doseženo stanje posameznih gospodarskih panog in realne možnosti za njih nadaljnji razvoj, zlasti pa razvoj elektro-kovinske, tekstilne in lesne industrije, industrije gradbenega materiala in nekovin, kmetijstva in turizma.

52. člen

Predlog večletnega programa razvoja občine in letnega družbenega načrta sestavljajo organi občinske skupščine ob sodelovanju delovnih in drugih organizacij.

53. člen

Predlog večletnega programa razvoja občine in letni družbeni načrt da občinska skupščina v razpravo zborom volivcev, delovnim organizacijam, krajevnim skupnostim, družbenim in družbeno-političnim organizacijam.

54. člen

Občinska skupščina sprejema večletni program razvoja občine in na njegovi podlagi letne družbene načrte.

55. člen

Občinska skupščina z letnim družbenim načrtom:

- usmerja in vsklajuje razvoj gospodarstva in družbenih služb,
- določa obseg proizvodnje, stopnje produktivnosti, narodni dohodek in njegovo razdelitev,
- vsklajuje splošno in osebno potrošnjo s proizvodnjo, produktivnostjo in dohodkom,
- predvidi druge ukrepe za razvoj občine.

56. člen

Letni družbeni načrt občine temelji na načrtih delovnih organizacij in krajevnih skupnosti, mora pa biti vsklajen z načrti širših družbeno-političnih skupnosti.

Zato dostavljajo delovne organizacije in krajevne skupnosti občinski skupščini svoje letne načrte.

57. člen

Občinska skupščina spremlja, kako se izpolnjuje občinski program razvoja in letni družbeni načrt, kakor tudi izpolnjevanje programov in načrtov delovnih organizacij in krajevnih skupnosti.

Delovne organizacije in krajevne skupnosti dostavljajo občinski skupščini na njeno zahtevo poročila in dokumentacijo o tem, kako se izpolnjuje njihov program in letni načrt proizvodnje in dejavnosti.

58. člen

Občinska skupščina seznanja vsaj enkrat letno zbor volivcev, delovne organizacije, krajevne skupnosti, družbene in družbeno-politične organizacije o izpolnjevanju letnega družbenega načrta.

59. člen

Urbanistični razvoj občine se ureja s perspektivnim urbanističnim programom.

Perspektivni urbanistični program določa ureditev mesta Skofje Loke z okolico in naselji, kakor tudi smotno industrijsko in kmetijsko raziščanje.

60. člen

Predlog perspektivnega urbanističnega programa pripravi strokovno usposobljeni zavod po smernicah občinske skupščine.

61. člen

O predlogu programa razpravljajo zbori volivcev, delovne organizacije, krajevne skupnosti, družbene in družbeno-politične organizacije.

Občinska skupščina dokončno odloči o perspektivnem urbanističnem programu z odlokom.

IV. DEL

OBCINSKA SREDSTVA

1. poglavje

Proračun občine

62. člen

Občina uresničuje svoje naloge s sredstvi, ki ji pripadajo iz družbenega dohodka, s sredstvi, ki izvirajo iz obveznosti občanov ter s sredstvi, ki jih na podlagi proste odločitve združujejo občani in delovne organizacije v občini.

63. člen

Višino dohodkov občine določa z družbenim planom in drugimi predpisi občinska skupščina in širše družbeno-politične skupnosti.

64. člen

Občani, delovne organizacije in krajevne skupnosti lahko združujejo svoja sredstva za razvijanje in napredek določenih dejavnosti, ki so skupnega pomena. Združena sredstva se ne smejo uporabiti za druge namene.

65. člen

Za kritje potreb splošnega pomena v občini lahko občinska skupščina po sklepu večine zborov volivcev uvede samoprispevek občanov, če pa gre za potrebe posameznih naselij oziroma volilnih enot, pa po sklepu zborov volivcev teh naselij oziroma volilnih enot.

Samoprispevek občanov se sme uporabiti samo za namene, za katere je bil uveden.

66. člen

Z letnim proračunom razporeja občinska skupščina sredstva občine skladno z gospodarskimi, kulturnimi, socialnimi ter drugimi potrebami v občini ter predlogi občanov tako, da se zagotovi nemoteno izvrševanje z zakoni določenih nalog občine in delovanje posameznih družbenih in javnih služb.

67. člen

V letnem proračunu se določi, s kolikimi proračunskimi sredstvi lahko razpolagajo krajevne skupnosti.

68. člen

Družbene službe, družbeno-politične in druge družbene organizacije, katerim zagotavlja občinska skupščina sredstva v določenem odstotku ali znesku od skupnih dohodkov v skladu s potrebami in obsegom njihove dejavnosti, samostojno sprejemajo svoje finančne načrte dohodkov in izdatkov.

69. člen

Z letnim proračunom zagotovi občinska skupščina sredstva, potrebna za delovanje njene uprave, v znesku, ki se lahko določi tudi v odstotku od skupnih dohodkov.

Prav tako zagotovi občinska skupščina sredstva za opravljanje nalog občinskega sodišča in drugih organov.

Uprava občinske skupščine, občinsko sodišče in drugi organi samostojno razporejajo sredstva za posamezne namene s svojim finančnim načrtom.

70. člen

Predlog letnega proračuna da občinska skupščina v razpravo zborom volivcev, krajevnim skupnostim, družbeno-političnim in družbenim organizacijam.

Občinska skupščina mora pri sprejemanju proračuna obravnavati mnenja in predloge zborov volivcev, krajevnih skupnosti, družbenih in družbeno-političnih organizacij in jih obvestiti z obrazložitvijo, če njihovih predlogov ni sprejela.

71. člen

Občinska skupščina spremlja izpolnjevanje proračuna in izdaja potrebne ukrepe in priporočila.

2. poglavje

Skladi

72. člen

Občina ima sklade za financiranje dejavnosti, za katere so potrebna trajna sredstva.

Skupščina ustanavlja sklade z odloki.

73. člen

Z odlokom o ustanovitvi sklada se določijo naziv sklada, namen sklada, vir dohodkov, načrt uporabe sredstev in katere organe ima sklad ter organ, ki opravlja za sklad administrativne in finančne posle.

V organe družbenega samoupravljanja skladov imenuje občinska skupščina najmanj po dva člana občinske skupščine; druge člane imenujejo organizacije in organi, ki so določeni z odlokom o ustanovitvi sklada.

74. člen

Podrobnejše predpise o poslovanju skladov določajo statuti skladov, ki jih potrdi občinska skupščina.

75. člen

Skladi imajo svoje finančne načrte in programe, ki jih potrjuje občinska skupščina.

Ko občinska skupščina razpravlja o finančnih načrtih in programih skladov, daje tudi smernice za delo skladov in porabo sredstev.

Ce občinska skupščina ugotovi nesmotrno ali nenamensko razporeditev sredstev sklada, sme odpraviti ali razveljaviti sklepe organov družbenega samoupravljanja skladov.

Skladi dajejo občinski skupščini letna poročila ob predložitvi letnega zaključnega računa, na njeno zahtevo pa tudi občasna poročila.

3. poglavje

Denarni zavod

76. člen

Za pospeševanje gospodarskega razvoja v občini, pospeševanje proizvodnje in razvoj gospodarskih organizacij n za pospeševanje dejavnosti družbenih in drugih javnih služb ima občina svoj denarni zavod.

Denarni zavod občine dela po splošnih predpisih, ki veljajo za denarne zavode, po družbenem načrtu, svojem statutu ter smernicah občinske skupščine.

77. člen

Denarni zavod posluje s sredstvi občine, delovnih organizacij in z lastnimi sredstvi v mejah veljavnih predpisov in po smernicah občinske skupščine.

78. člen

Denarni zavod sodeluje pri sestavi letnega družbenega načrta občine, vsaj enkrat letno pa daje občinski skupščini poročilo o svojem poslovanju.

V. DEL

OBCINSKA SKUPŠČINA IN NJENI ORGANI

1. poglavje

Organizacija in delo občinske skupščine

79. člen

Občinska skupščina je najvišji organ oblasti in organ družbenega samoupravljanja v okviru pravic in dolžnosti občine.

Občinsko skupščino sestavlja občinski zbor in zbor delovnih skupnosti.

Občinski zbor in zbor delovnih skupnosti štejeta po 35 odbornikov.

Odbornike občinskega zbora volijo neposredno občani, odbornike zbora delovnih skupnosti pa delovni ljudje, ki so na območju občine zaposleni v delovnih organizacijah, državnih organih, družbeno političnih organizacijah in društvi, kmetje — člani zadruga ali druge delovne organizacije ter drugi občani, ki delajo na območju občine in za katere je to določeno z zakonom.

Odborniki občinske skupščine se volijo za štiri leta. Vsako drugo leto se voli polovica članov vsakega zbora občinske skupščine.

Način volitev in odpoklica odbornikov je predpisan z zakonom.

80. člen

Občinska skupščina opravlja zadeve iz svoje pristojnosti neposredno na sejah ali po svojih organih.

Zbora občinske skupščine delata in odločata praviloma skupno.

Vsak zbor občinske skupščine lahko sklene da bo ločeno obravnaval in sklepal o posameznih zadevah iz delovnega področja občinske skupščine.

Za volitve predsednika posameznih zborov in mandatno imunitetne komisije, nadomestne volitve in odpoklic odbornikov zbora skupščine so izključno pristojni posamezni zbori.

O delu skupščine predpisuje podrobnejši p. stopek noslovnik.

81. člen

V okviru svojih pravic in dolžnosti odloča skupščina na sejah o zadevah splošnega pomena, zlasti pa:

- sprejema in spreminja statut občine;
- sprejema večletni program razvoja občine, letni družbeni načrt, proračun in zaključni račun;
- sprejema urbanistične načrte;
- sprejema splošne predpise
- ustanavlja delovne organizacije in sklade ter odloča o njihovem združevanju in prenehanju;
- nadzoruje delo vseh organov in organizacij v občini ter delo svojih organov in jim daje smernice;
- proučuje poročila, analize in elaborate z raznih področij ter sprejema ustrezne sklepe in priporočila;
- nadzoruje uporabo družbenih sredstev in delitev dohodka delovnih organizacij;
- sklepa o razpolaganju z družbenim nepremičnim premoženjem, ki ga upravlja, in premoženjem v splošni rabi;
- sprejema resolucije in daje priporočila organom družbenega upravljanja;
- sklepa o najemu posojil ter o prevzemu poroštev;
- voli in razrešuje predsednika in podpredsednika občinske skupščine, člane svetov in komisij skupščine, delegate v širše družbeno-politične skupnosti, predsednika, sodnike in sodne porotnike občinskega sodišča, občinskega sodnika za prekrške ter njegovega namestnika, imenuje in razrešuje tajnika skupščine in predstojnike temeljnih upravnih organov ter opravlja druge volitve, imenovanja in razrešitve;
- sklepa o uvedbi občinskih dajatev;
- razveljavlja nezakonite ali nesmotrne akte svetov in komisij občinske skupščine, ki so sprejeti izven upravnega postopka;
- sklepa o organizaciji temeljnih upravnih organov skupščine;
- sklepa o ustanovitvi skupnih služb z drugimi občinami in širšimi družbeno-političnimi skupnostmi;
- sklepa o višini stalne mesečne nagrade predsedniku, podpredsedniku in tajniku;
- sprejema svoj poslovnik;
- sklepa o razpisu občinskega referendumu;
- proglašča zaslužne osebe za častne občane;
- odloča o drugih vprašanih, predpisanih z ustavo, zakonom ali s tem statutom.

82. člen

Seje skupščine so javne, izjemoma pa skupščina lahko sklene, da se javnost izključi. Občinska skupščina lahko povabi na svoje seje posamezne občane, zastopnike delovnih in drugih organizacij ter krajevnih skupnosti, kadar razpravlja o njihovem delu ali o vprašanih, ki so jih te predlagale ali povzročile.

83. člen

Glasovanje na seji je praviloma javno.

Skupščina lahko odloči, da se v posameznih primerih glasuje tajno.

84. člen

Seje občinske skupščine in posameznih zborov sklicuje predsednik skupščine po potrebi. Obenem z vabilom se dostavi predlog dnevnega reda in potrebno gradivo.

Sklicanje skupščine lahko zahteva z obrazloženim predlogom tudi petina odbornikov vsakega zbora, svet ali komisija skupščine, občinski odbor SZDL in občinski sindikalni svet.

Če predsednik kljub zahtevi ne skliče seje v 15 dneh, jo skliče podpredsednik skupščine ali drug član skupščine, ki ga pooblasti predlagatelj.

Skupnim sejam predseduje predsednik skupščine, sejo posameznega zbora pa vodi predsednik zbora, ki ga izvolijo odborniki zbora izmed sebe.

85. člen

Pravico razpravljati in glasovati na sejah imajo odborniki skupščine, predsedniki svetov in komisij ter tajnik občinske skupščine, kakor tudi na območju občine izvoljeni poslanci skupščine Socialistične republike Slovenije in skupščine Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Skupščina lahko sklene, da smejo razpravljati o posameznih zadevah dnevnega reda tudi druge osebe.

86. člen

Najmanj enkrat letno obravnava skupščina poročilo o delu tistih organov in organizacij, za katere to sama določi ali je tako določeno s predpisi širše družbeno-politične skupnosti.

Poročila se lahko objavijo javnosti ali obravnavajo na zborih volivcev.

87. člen

Občinska skupščina pri izvrševanju svojih nalog sprejema odloke, odredbe, navodila, sklepe, priporočila in druge akte.

Odloke izdaja samo občinska skupščina.

Za ureditev vprašanj splošnega in stalno določenega pomena sprejema skupščina posebne normativne predpise, kot so statut, poslovnik, družbeni načrt in proračun.

Občinska skupščina in njeni sveti lahko dajejo priporočila za delo delovnim in drugim organizacijam v občini.

88. člen

Vse akte izven upravnega postopka podpisuje predsednik.

Splošni akti občinske skupščine se objavljajo v uradnem glasilu. Predpisi začno veljati osmi dan po objavi v uradnem glasilu, razen če ni s predpisom drugače določeno.

89. člen

Občinska skupščina odloča na svojih sejah o zadevah v upravnem postopku samo v primeru, kadar je to predpisano z zakonom, s predpisom na podlagi zakona, ali z odlokom skupščine.

90. člen

Skupščina ne more prenesti iz svoje pristojnosti zadev, za katere je izključno pristojna po predpisih širše družbeno-politične skupnosti.

Občinska skupščina lahko prenese posamezne zadeve iz svoje pristojnosti v posebnim sklepom na odgovarjajoče svete. V takih sklepih je treba točno določiti zadevo, pravice in dolžnosti, ki se prenesejo na svet, ter dobo, za katero velja prenos.

91. člen

Podrobnejši način poslovanja skupščine in njenih organov se uredi s poslovníkom, ki ga sprejme skupščina.

2. poglavje

Pravice in dolžnosti odbornikov

92. člen

Odborniki občinske skupščine imajo zlasti te pravice in dolžnosti:

- udeleževati se sej skupščine in njenih organov ter sodelovati pri njihovem delu;
- seznaniti se z ustreznim gradivom, ki ga pripravljajo za seje skupščine ali seje njenih organov;
- predlagati, da se sprejmejo določeni splošni predpisi in sklepi v posameznih zadevah;
- zahtevati pojasnilo o posameznih zadevah, predlagati spremembe in dopolnitve besedila aktov in predlagati, da se zadeva črta z dnevnega reda ali da se preloži
- sprožiti obravnavo in odločanje o katerem koli vprašanju splošnega pomena za občino, za širšo družbeno skupnost in vprašanje, ki ima pomen za območje njegove volilne enote;
- zahtevati strokovno pomoč upravnih organov za opravljanje svoje dolžnosti v skupščini;
- postavljati vprašanja predsedniku skupščine in predsedniku zborov ter predsednikom svetov in komisij o zadevah iz pristojnosti občinske skupščine in njenih organov ter iz pristojnosti delovnih skupnosti in drugih organizacij in služb ter zahtevati pojasnila;
- poročati o delu skupščine na zborih volivcev in drugod.

93. člen

V posebno važnih stvareh, ki zadevajo območje volilne enote, se mora odbornik občinske skupščine posvetovati z volivci svoje volilne enote in dobiti od nje mnenje, predno o teh zadevah razpravlja in sklepa skupščina.

Če je v taki zadevi mnenje odbornika občinske skupščine drugačno kot mnenje volivcev, mora ob razpravi seznaniti skupščino s stališčem volivcev in obrazložiti neskladnost njegovega mnenja in mnenja volivcev.

94. člen

Funkcija odbornika občinske skupščine je častna.

Odborniki imajo pravico do povračila stroškov, ki so jih imeli z opravljanjem svojih dolžnosti, če pa opravljajo stalno delo v skupščini, pa tudi pravico do nagrade.

Odborniki so za opravljanje svoje funkcije odgovorni občanom in občinski skupščini.

Če se odbornik neopravičeno trikrat zapored ali petkrat v presledkih ne udeleži seje skupščine, se lahko predlaga, da se začne postopek za odpoklic.

95. člen

Odbornik občinske skupščine ne sme biti poklican na odgovornost, mu ne sme biti odvzeta prostost in tudi ne sme biti kaznovan za izraženo mnenje in glasovanje v skupščini.

Za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, ni dovoljeno odborniku skupščine brez privolitve njegovega zbora vzeti prostost ali začeti kazenski postopek; če zbor ni zbran, da pristane mandatno imunitetna komisija; zbor, katerega odbornik je bil, mora pozneje privolitev potrditi. Privolitev ni potrebna, če gre za kaznivo dejanje, za katero je preiskovalni zapor obvezen, ali če je bil odbornik skupščine zaloten pri kaznivem dejanju, za katero je predpisana kazen strogega zapora, daljša od 1 leta ali hujša kazen.

3. poglavje

Organi skupščine

96. člen

Organi občinske skupščine so predsednik, komisije, sveti in upravni odbori.

Predsednik

97. člen

Občinska skupščina izvoli izmed sebe predsednika. Predsednik občinske skupščine predstavlja skupščino in zastopa občino kot pravno osebo ter opravlja druge zadeve, ki so mu naložene po ustavi, po drugih predpisih, s tem statutom ali za katere ga pooblasti skupščina s poslovníkom.

98. člen

Predsednik občinske skupščine predvsem:

- skrbi za pripravo sej občinske skupščine in njenih zborov, sklicuje in vodi seje, skrbi za izvrševanje sklepov občinske skupščine;
- vsklajuje po tajniku delo občinskih organov uprave; od tajnika ali od starešin upravnih organov lahko zahteva podatke in poročila, ki so potrebna za delo skupščine in njenih organov oziroma za izvajanje njenih sklepov;
- lahko naloži svetu ali komisiji občinske skupščine, da obravnava posamezna vprašanja iz svojega področja ter lahko skliče sejo sveta, če predsednik sveta tega na njegovo zahtevo ne stori;
- sme zadržati izvršitev akta, ki ga je svet izdal izven upravnega postopka, če misli, da je v nasprotju z zakonom; če akt zadrži, ga mora predložiti na prvi seji skupščine v razpravo;
- sprejema pripombe, predloge in sklepe zborov volivcev, krajevnih skupnosti, delovnih in družbenih organizacij;
- vsklajuje delo krajevnih skupnosti.

99. člen

Predsednik je za svoje delo odgovoren občinski skupščini. Predsedniku in podpredsedniku pripada za stalno delo v skupščini mesečna nagrada.

100. člen

Občinska skupščina ima enega ali dva podpredsednika, ki ju izvoli na enak način kot predsednika.

Podpredsednik nadomešča predsednika v vseh pravicah in dolžnostih, ko je ta odsoten.

Predsednik lahko prenese na podpredsednika določene zadeve s svojega področja v samostojno opravljanje.

Komisije občinske skupščine

101. člen

Za proučevanje posameznih vprašanj, za pravo predlogov in za opravljanje drugih zadev iz svojega delovnega področja ima občinska skupščina stalne inčasne komisije.

Stalne komisije občinske skupščine se ustas svojega delovnega področja ima občinska občinske skupščine.

Mandat članov stalnih komisij traja dve leti.

Začasne komisije ustanavlja občinska skupščina po potrebi za opravljanje določenih nalog, ki se določijo ob ustanovitvi komisije. Komisije sestavljajo člani občinske skupščine, lahko pa tudi predstavniki delovnih organizacij in drugi občani, ki s svojo strokovnostjo lahko pripomorejo k uspešnemu delu komisij.

102. člen

Stalne komisije občinske skupščine so:

1. komisija za volitve in imenovanja,
2. komisija za družbeno nadzorstvo,
3. komisija za prošnje in pritožbe.

Občinski zbor in zbor delovnih skupnosti imata mandatno-imunitetno komisijo, ki jo sestavljajo po trije odborniki zbora.

103. člen

Komisija za volitve in imenovanja proučuje in obravnava splošna vprašanja kadrovske politike v občini ter analizira stanje in potrebe po vodilnih in visoko strokovnih kadrih; pripravlja predloge za volitve in imenovanja vodilnih uslužbencev in funkcionarjev v javnih službah in delovnih organizacijah, ki jih imenuje občinska skupščina.

Komisija ima sedem članov. V njej sta dva odbornika skupščine in po dva zastopnika družbeno političnih organizacij, ki jih delegirata občinski odbor SZDL in občinski sindikalni svet. Tajnik občinske skupščine je član komisije po svojem položaju.

104. člen

Komisija za družbeno nadzorstvo proučuje in nadzira, ali se delovne in druge organizacije ravna po predpisih in opravljajo svoje delo v skladu s splošnimi družbenimi koristmi, potrebami občanov in politiko občinske skupščine na področju gospodarskega in družbenega razvoja v občini in če pravilno uporabljajo in upravljajo družbena sredstva.

Delovne in druge organizacije ter organi občinske uprave morajo omogočiti komisiji izpolnjevanje nalog njenega delovnega področja. Komisija lahko daje delovnim skupnostim in drugim organizacijam v zvezi z ugotovljenim stanjem svoja priporočila in predlaga občinski skupščini potrebne ukrepe in mejah pristojnosti.

Komisija ima sedem članov, od katerih sta po dva odbornika vsakega zbora skupščine in trije člani, ki jih izvoli občinska skupščina izmed članov svetov ali drugih občanov.

105. člen

Komisija za prošnje in pritožbe, obravnava vloge in pritožbe občanov in organizacij, ki zadevajo delo organov občinske skupščine ter družbenih in delovnih samoupravnih organizacij v občinskem merilu.

V zvezi s prošnjami in pritožbami komisija lahko:

- zahteva od prizadetih fizičnih in pravnih oseb potrebne podatke in pojasnila,
- daje nasvete in priporočila ter predlaga ustrezne ukrepe občinskim organom in organizacijam. Le-ti so dolžni predloge komisije obravnavati in jo obveščati o stališčih, sklepih in rešitvah.

Na podlagi ugotovljenih pomanjkljivosti ali nepravilnosti, nezakonitosti in samovolje in zaradi preprečevanja njihovih vzrokov:

- proučuje in sodeluje pri obravnavanju problematike dela prizadetih občinskih organov ali drugih organizacij, zavodov in ustanov, ki izhaja iz vlog in pritožb,
- predlaga občinski skupščini potrebne ukrepe, nove predpise, spremembe ali dopolnitve le-teh;
- sodeluje z občinskimi organi, ustreznimi komisijami drugih družbeno-političnih skupnosti in družbenimi organizacijami

-- poroča občinski skupščini občasno o problematiki, najmanj pa enkrat letno o svojem delu in o delu službe za vloge in pritožbe.

Komisija ima pet članov, od katerih morajo biti trije odborniki skupščine, dva člana delegirata občinski odbor SZDL in občinski sindikalni svet.

106. člen

Mandatno-imunitetni komisiji obeh zborov obravnavata vprašanja v zvezi z imunitetnimi pravicami odbornikov, s prenehanjem mandatov odbornikov, z razpisom nadomestnih volitev in verifikacijo mandatov.

Sveti občinske skupščine

107. člen

Sveti občinske skupščine so njeni politično-izvršilni organi in organi družbenega samoupravljanja na področju, za katero so ustanovljeni.

Za svoje delo so odgovorni občinski skupščini in ji morajo dajati poročilo najmanj enkrat letno.

Sveti skrbijo za uresničevanje politike občinske skupščine pri izvrševanju njenih predpisov in drugih zakonov, dajejo predloge skupščini za sprejemanje njenih aktov, sprejemajo svoje predpise v mejah pooblastil in določajo splošne smernice za delo upravnih organov.

108. člen

Svete občinske skupščine sestavljajo člani, ki jih delegirajo vanje delovne in družbene skupnosti ter člani, ki jih izvoli skupščina izmed odbornikov in drugih občanov.

Mandat članov sveta traja dve leti. V posamezni svet imenuje skupščina poleg drugih občanov vsaj dva odbornika.

Stevilčni sestav, področje dela in organizacijo svetov določa vsakokratna skupščina z odlokom ali poslovnikom.

109. člen

Občinska skupščina ima tele svete:

1. svet za splošne in notranje zadeve,
 2. svet za družbeni plan in finance,
 3. svet za kmetijstvo in gozdarstvo,
 4. svet za industrijo in obrt,
 5. svet za delo,
 6. svet za blagovni promet in turizem,
 7. svet za komunalne in stanovanjske zadeve,
 8. svet za urbanizem,
 9. svet za izobraževanje in vzgojo,
 10. svet za prosveto in kulturo,
 11. svet za telesno kulturo,
 12. svet za zdravstvo,
 13. svet za socialno varstvo in varstvo družine.
- Občinska skupščina lahko po potrebi ustanovi še druge svete ali odpravi obstoječe.

110. člen

Sveti skupščine opravljajo svoje delo na sejah ki jih sklicuje predsednik sveta po potrebi, najmanj pa štirikrat letno. Sej svetov se morajo udeleževati tudi predstojniki upravnih organov ali njihovi strokovni uslužbenci. Tajnik skupščine določa tajnika posameznega sveta.

111. člen

Kadar spada posamezna zadeva v delovno področje dveh ali več svetov, se sveti sestanejo na skupne seje.

Kadar obravnava svet zadeve delovnih in drugih organizacij, povabi na sejo tudi njihove zastopnike.

Občinski upravni organi

112. člen

Občinski upravni organi neposredno izvršujejo vse zakone in druge predpise, če ni z zakoni ali drugimi predpisi določeno, da jih izvršujejo drugi organi občine oziroma organi širših družbeno-političnih skupnosti, ter opravljajo strokovne naloge za občinsko skupščino in njene organe.

113. člen

Temeljni občinski upravni organi se ustanavljajo, odpravljajo in se določa njihovo delovno področje le s statutom. Drugi občinski upravni organi se določajo z odlokom občinske skupščine.

Temeljni občinski upravni organi so oddelki in odseki.

114. člen

Skupščina občine Skofja Loka ima naslednje upravne organe:

1. Temeljni upravni organi:

- oddelek za občjo upravo in družbene službe
- oddelek za finance in gospodarstvo,
- odsek za notranje zadeve,
- odsek za dohodke
- odsek za narodno obrambo,
- odsek za inšpekcijske službe.

2. Posebni upravni organi:

- katastrski urad,
- krajevni urad Gorenja vas
- krajevni urad Železniki,
- upravne komisije.

3. Posebni organi:

- sodnik za prekrške,
- disciplinsko sodišče.

Z odlokom o notranji organizaciji uprave določa občinska skupščina notranje organizacijske enote.

115. člen

Upravne komisije se ustanovijo za opravljanje določenih upravnih zadev, ki imajo pomen za dva ali več upravnih organov, ali za opravljanje zadev, ki spadajo v področje posameznega upravnega organa, pa po svoji naravi zahtevajo kolegijsko reševanje. Zadeve iz svojih pristojnosti opravljajo na sejah.

116. člen

Pri opravljanju zadev iz svojega področja sodelujejo upravni organi drug z drugim in z drugim organi in organizacijami, kadar je to v interesu občanov in skupnosti.

117. člen

Oddelek za občjo upravo in družbene službe opravlja zadeve s področja organizacije občinskih organov in zavodov, sistemizacije delovnih mest in delovnih razmerij, opravlja upravne zadeve s področja občje uprave, šolstva, kulture, prosvete, telesne kulture, zdravstva in socialnega varstva, opravlja splošno pisarniško službo ter druge zadeve iz pristojnosti upravnih organov, ki niso v delovnih področjih drugih upravnih organov.

Oddelek za finance in gospodarstvo opravlja upravne zadeve pri pripravi proračuna in zaključnega računa, spremlja izvrševanje proračuna, opravlja računovodsko službo za občinski proračun in sklade, opravlja upravne zadeve na področju premoženjsko pravnih razmerij glede zemljišč in zgradb v družbeni lasti in vodi njihovo evidenco. Opravlja vse upravne zadeve s področja industrije, obrtništva, blagovnega prometa, komunalnih zadev, kmetijstva, gozdarstva, prometa, gostinstva in turizma, lova in ribolova, dela in delovnih razmerij, gradbeništva, urbanizma in stanovanjskih zadev in druge zadeve s področja financ in gospodarstva.

Odsek za notranje zadeve opravlja upravne zadeve s področja vzdrževanja reda in miru v občini, varnosti prometa, vodstva državljskih stanj, prijavno odjavne službe, izdajanja potnih dovoljenj, dovoljenj za orožje in razstrelivo in druge zadeve s področja notranjih zadev.

Odsek za dohodke predpisuje in izterjuje davščine in nadzoruje njihova vplačila; nadzoruje vplačevanja družbenih obveznosti gospodarskih in drugih organizacij in opravlja druge zadeve s področja dohodarstvene službe.

Odsek za narodno obrambo opravlja vse upravne in strokovne zadeve s področja narodne obrambe.

Odsek za inšpekcijske službe opravlja vse zadeve gospodarske, tržne, gozdarske, veterinarske, gradbene, delovne in sanitarne inšpekcije.

118. člen

Katastrski urad opravlja in ureja zadeve vzdrževanja in evidence katastra zemljišč, izvajanja geodetsko-tehničnih izmer in zbiranje njih dokumentacije za potrebe komunalnega gospodarstva, urbanizma in drugih družbenih služb, delovnih organizacij in občanov.

Krajevni uradi vodijo matične knjige, državljsko knjigo in volilne imenike ter izdajajo izpiske iz njih; izdajajo živinske potne liste, sprejemajo vloge občanov za organe skupščine opravljajo prijavno in odjavno službo in vodijo

register prebivalcev, izdajajo potrdila v mejah veljavnih predpisov ter opravljajo druge zadeve po navodilih temeljnih upravnih organov, ki jih jim naloži skupščina in njeni organi.

119. člen

Disciplinsko sodišče vodi postopek in odloča o kršitvah delovne discipline direktorjev in članov organov družbenega samoupravljanja delovnih organizacij.

Na drugi stopnji odloča o pritožbah zoper odločbe o kaznih, ki ji izrekajo na prvi stopnji disciplinske komisije in starešine.

120. člen

Upravni organi opravljajo zadeve s svojega delovnega področja samostojno v mejah pooblastil, ki jim jih daje zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi, ter po smernicah občinske skupščine in njenih svetov.

Samostojnost upravnih organov v delu mora priti do izraza tako v izvrševanju predpisov, kakor tudi v razvijanju njihove pobude pri odkrivanju in proučevanju problematike na svojem področju, ugotavljanju napak in drugih slabosti, v pripravljanih elaboratov, analiz in drugega gradiva o stanju na svojem področju za potrebe skupščine in njenih svetov ter v predlaganju potrebnih ukrepov skupščini oziroma svetom.

V okviru te samostojnosti morajo upravni organi s svojo organizacijo ter z načinom in metodami dela razvijati samostojnost in pobudo uslužbencev na posameznih delovnih mestih in njihovo osebno odgovornost za opravljeno delo.

121. člen

Upravni organi morajo skupščino in svete redno in tekoče seznanjati s problemi na svojem področju in jim s svojimi pobudami in predlogi pomagati pri uresničevanju njihovih nalog.

Upravni organi morajo opozarjati skupščino in svete na protiuslavne in nezakonite splošne akte, ki jih izdajo delovne in druge organizacije.

Upravni organi morajo seznanjati organe samoupravljanja v delovnih in drugih organizacijah o nezakonitostih in drugih nepravilnostih v delu organizacije, ki so jih ugotovili v izvrševanju upravnega nadzorstva, in jim predlagati ustrezne ukrepe za njihovo odpravo.

122. člen

Upravni organi s svojim delom omogočajo učinkovito uresničevanje pravic in interesov občanov in organizacij, zlasti s tem, da:

— skrbijo za hitro in ekonomično poslovanje ter s svojim znanjem in izkušnjami pomagajo drugim organizacijam v občini v njihovih prizadevanjih za čim bolj ekonomično in eksperimentalno poslovanje ter učinkovito zadovoljevanje potreb občanov;

— organizirajo in pomagajo pri organiziranju služb, ki so namenjene občanom, da lahko čim hitreje in s čim manjšimi stroški uveljavijo svoje pravice in interese oziroma opravijo svoje dolžnosti.

123. člen

Delo občinskih upravnih organov je javno, če ni z zakoni ali drugimi predpisi drugače določeno.

Tajnik in starešina upravnih organov

124. člen

Občinski upravi načeljuje tajnik občinske skupščine.

Tajnik je osebno odgovoren občinski skupščini in njenemu predsedniku za zakonito, pravočasno in kvalitetno delo uprave ter za izvrševanje programa dela upravnih organov.

Tajnika in starešine upravnih organov imenuje občinska skupščina na podlagi razpisa.

125. člen

Tajnik občinske skupščine skrbi za to, da občinska uprava kot celota v redu funkcionira in da opravlja upravne in strokovne naloge, ki jih ima po ustavi; skrbi za zakonito, pravilno in pravočasno izvrševanje nalog; nadzoruje in vsklajuje delo upravnih organov; skrbi za izvrševanje sklepov in smernic občinske skupščine pri pripravljanih sej skupščine in pri vsklajevanju dela posameznih svetov in skupščinskih komi-

sij, opravlja druge naloge, ki jih ima po zakonu in posebnih predpisih ali ki mu jih naloži občinska skupščina.

Tajnik mora posebej skrbeti za pravilno in hitro poslovanje služb, ki prihajajo v stik z občani; stalno mora spremljati odnose med upravo in občani in skrbeti, da se ti odnosi nenehno izboljšujejo, skladno s položajem in vlogo občana in človeka v naši socialistični demokraciji.

Tajnik se mora udeleževati sej občinske skupščine in na zahtevo dajati mnenja k osnutkom predpisov in mnenja o drugih pomembnejših vprašanjih ter pojasnila in podatke, ki jih zahteva skupščina ali njen član iz poročila dela občinske uprave.

Tajnik mora najmanj enkrat na leto poročati občinski skupščini oziroma ustreznim svetom o svojem delu in o ukrepih, ki so bili storjeni za izboljšanje organizacije, dvig strokovne ravni uslužbencev ter za napredek dela upravnih organov. Skupščina oziroma ustrezní svet razpravlja o poročilu in dajeja upravnim organom obvezne smernice za njihovo delo.

Poročilo skupščini je skupno za vse upravne organe in ga predloži tajnik občinske skupščine.

Ustrezní starešina v poročilu tudi navede, kako so bili izvršeni sklepi oziroma smernice skupščine oziroma sveta za delo upravnih organov.

126. člen

Starešine upravnih organov so osebno odgovorni tajniku in predsedniku za svoje delo in za zakonito in pravočasno delo upravnega organa, ki ga vodijo, ter za izvrševanje sklepov in smernic občinske skupščine in njenih svetov s področja upravnega organa. Za delo upravnega organa odgovarjajo starešine tudi ustreznemu svetu, kateremu dajejo poročila o svojem delu.

IV. poglavje

Uslužbeni občinske skupščine in njihovo samoupravljanje

127. člen

Uslužbeni občinske uprave, so javni uslužbenci. Postavljajo se na podlagi javnega razpisa.

Uslužbeni so vsak na svojem delovnem mestu osebno odgovorni neposrednemu starešini za zakonito, pravilno in pravočasno opravljanje svojih nalog.

128. člen

Uslužbeni in delavci, zaposleni v občinskih upravnih organih, predstavljajo enotno delovno skupnost, ki v mejah zakonov in na njegovi podlagi izdanih predpisov po načelu samoupravljanja samostojno ureja vprašanja, ki se tičejo notranjih razmerij v občinski upravi.

Pravico samoupravljanja uresničujejo delovni ljudje občinske uprave neposredno in po svetu delovne skupnosti kot svojem predstavniškem organu.

Samoupravljanje delovnih ljudi v občinski upravi se v skladu z zakonom uredi s posebnim pravilnikom.

129. člen

Sredstva za delo zagotovi občinskim upravnim organom občinska skupščina glede na vrsto, obseg in pomen nalog ter pogoje njihovega dela.

Sredstva za delo upravnih organov predstavljajo njihov dohodek, ki je enoten in skupen upravnim organom.

Delovna skupnost razpolaga s svojim dohodkom samostojno in ga v skladu s svojim pravilnikom deli s finančnim načrtom in zaključnim računom.

VI. DEL

SAMOUPRAVLJANJE OBCANOV

I. poglavje

Zbori volivcev

130. člen

Zbori volivcev so oblika neposrednega sodelovanja občanov pri delu občinske skupščine in njenih organov in krajevnih skupnosti.

Zbore volivcev sestavljajo volivci določenega območja občine.

Zbori volivcev se sestavljajo po volilnih enotah kakor so določene za volitve v občinski zbor občinske skupščine, lahko pa tudi za eno ali več posameznih naselij na območju volilne enote.

Na zborih volivcev lahko sodelujejo vsi občani z območja zbora volivcev, odločajo pa samo tisti občani, ki imajo splošno volilno pravico.

131. člen

Zbori volivcev se sklicujejo po potrebi najmanj pa dvakrat letno.

Zbor volivcev skliče predsednik občinske skupščine po lastnem preudarku, po sklepu občinske skupščine, na zahtevo občinskega ali krajevnega organa Socialistične zveze delovnega ljudstva, sveta krajevne skupnosti ali ene desetine volivcev z območja, za katero se zbor sklicuje, vendar najmanj trideset volivcev.

Če predsednik občinske skupščine v desetih dneh ne skliče zbora na zahtevo organov oziroma skupine volivcev, navedenih v drugem odstavku tega člena, lahko ti organi oziroma volivci skličejo zbor sami.

Organi, navedeni v drugem odstavku tega člena in skupino volivcev ki so dolžni sporočiti predsedniku občinske skupščine dnevni red zbora, ki ga zahtevajo.

132. člen

Sklicatelj zbora mora razglasiti sklic zbora volivcev najmanj pet dni pred dnem zbora. Razglas mora obsegati predlog dnevnega reda, čas inkraj zbora ter navedbo, kdo ga sklicuje.

Zbor volivcev je sklepčen, če se ga udeleži deset odstotkov volivcev.

Podrobnejša določila o sklicu, delu in poteku zborov volivcev predpiše občinska skupščina s poslovnikom.

133. člen

Na zborih volivcev se obravnavajo vsa vprašanja, za katera to določajo zakoni, drugi predpisi in ta statut; vprašanja, za katera to posebej sklenejo občinska skupščina in njeni organi ter organi krajevne skupnosti in vprašanja, za katera to sklene samo zbor volivcev.

Zbori volivcev obravnavajo vprašanja, glede katerih dajejo samo mnenja in predloge, kakor tudi vprašanja, o katerih se odloča na zborih volivcev.

134. člen

Zbori volivcev zlasti:

— obravnavajo vprašanja, ki imajo splošen pomen za življenje in delo v naselju, krajevni skupnosti, občini in širši družbeno-politični skupnosti; ter dajejo predloge za reševanje takih vprašanj;

— obravnavajo poročila o delu občinske skupščine in njenih organov, sveta krajevne skupnosti in drugih organov družbenega upravljanja, stavlja v tej zvezi vprašanja ter dajejo mnenja o delu in predloge za izboljšanje dela teh organov;

— dajejo predloge za odpoklic izvoljenih predstavnikov in predloge za druge ukrepe v zvezi z ugotovljenimi nepravilnostmi;

— neposredno odločajo o vprašanjih, ki so določena z ustavo, zakoni in tem statutom;

— opravljajo volilne funkcije, ki so določene z ustavo ali zakonom;

— volijo organe družbenega samoupravljanja;

— opravljajo druge zadeve, za katere so pooblašteni.

135. člen

Občinska skupščina mora dati predhodno v obravnavo zborom volivcev:

— občinski večletni program razvoja občine;

— letni družbeni načrt in občinski proračun;

— občinski perspektivni urbanistični program;

— predlog za uvedbo občinskih dajatev.

136. člen

Člani predstavniških teles, ki so izvoljeni na območju občine, morajo na zborih volivcev poročati o svojem delu in o delu predstavniškega telesa ter odgovarjati na vprašanja občanov.

Organi družbenega samoupravljanja na območju občine morajo na zahtevo zborov volivcev poročati o svojem delu in dajati potrebna pojasnila. Organi družbenega samoupravljanja in zastopniki delovnih ter drugih organizacij se morajo udeležiti zbora volivcev, kadar so na dnevnem redu vprašanja z njihovega področja.

137. člen

Član občinske skupščine mora biti praviloma navzoč na zborih volivcev, na območju katerih je bil izvoljen.

Član občinske skupščine daje na zboru pojasnilo in poročilo o delu občinske skupščine in njenih organov, občinski skupščini pa posreduje mnenja, predloge in želje občanov.

138. člen

O sklepih zborov volivcev mora razpravljati občinska skupščina oziroma njeni pristojni organi in obvestiti najpozneje v šestdesetih dneh predsednika zbora volivcev o stališču, ki ga je v zadevi zavzela.

II. poglavje

Krajevne skupnosti

139. člen

V krajevni skupnosti organizirajo občani komunalne, stanovanjske, gospodarske, socialne, zdravstvene, kulturne, in druge dejavnosti za neposredno zadovoljevanje svojih potreb ter potreb družin in gospodinjstev kakor tudi za razvoj naselja.

Krajevna skupnost je pravna oseba.

140. člen

Krajevno skupnost ustanovijo občani s sklepom, sprejetim na zboru volivcev za vas, več vasi, naselje, več naselij ali mesto, tako da predstavlja urbanistično, gospodarsko in politično zaokroženo celoto, v kateri je možno uresničevati naloge krajevne skupnosti in upoštevati skupne interese občanov.

Za ustanovitev krajevne skupnosti in določitev njenega območja da soglasje občinska skupščina.

141. člen

Občinska skupščina skrbi za nadaljno krepitev in razvoj krajevnih skupnosti in lahko:

- ustanovi sklad za razvijanje aktivnosti krajevnih skupnosti; v ta sklad se stekajo prispevki občine, prispevki delovnih in drugih organizacij in občanov;
- predvidi določena namenska sredstva za razvoj krajevne skupnosti;
- izdaja garancije za najetje kreditov.

142. člen

Za opravljanje svojih nalog ima krajevna skupnost zlasti naslednje vire dohodkov:

- dotacije;
- prispevke delovnih organizacij in občanov;
- krajevni samoprispevek;
- takse za vprezna vozila;
- zakupnino za zemljišča v družbeni lasti;
- dohodke, ki jih doseže s svojimi dejavnostmi.

Krajevne skupnosti lahko najamejo kredite pri denarnih zavodih ali skladih, s katerimi izvajajo svoje programe.

143. člen

Krajevna skupnost ima svoj statut, ki ga sprejema samostojno v skladu s tem statutom in zakonitimi predpisi.

Statut krajevne skupnosti podrobneje določa njeno območje, organizacijo in delo, organizacijo in delo poravnalnih svetov, način ustanavljanja in organizacijo servisov, zavodov, delavnic, obratov in ustanov, razmerja do hišnih svetov in druga vprašanja v zvezi z delom krajevne skupnosti.

Statut sprejme svet krajevne skupnosti potem, ko so ga predhodno obravnavali zbori volivcev, potrdi pa ga občinska skupščina.

144. člen

Krajevna skupnost lahko opravlja svoje naloge neposredno s tem, da mobilizira za izvrševanje posameznih nalog tudi občane ali preko svojih organov, zavodov, delavnic in drugih organizacij.

Krajevna skupnost izpolnjuje poleg nalog, ki so določene v njenem statutu, tudi naloge, ki jih ji prepusti v reševanje občinska skupščina s posebnim predpisom.

Prenos takih nalog lahko opravi občinska skupščina samo s soglasjem sveta skupnosti.

145. člen

Krajevna skupnost sprejema svoj program razvoja, upošteva smernice v občinskem večletnem programu razvoja občine.

V skladu s svojim programom razvoja izdela krajevna skupnost svoj letni načrt dela.

Krajevna skupnost ima letni finančni plan dohodkov in izdatkov.

Program razvoja krajevne skupnosti, letni načrt dela in finančni načrt se morajo pred sprejetjem obravnavati na zborih volivcev.

Krajevno skupnost upravljajo občani po zborih občanov in po svojih predstavnikih, izvoljenih v svet krajevne skupnosti. Poleg tega organa ima lahko krajevna skupnost še druge organe in poravnalni svet. Natančnejša organizacijska struktura krajevne skupnosti se določi z njenim statutom.

146. člen

Občinska skupščina mora na zahtevo zbora občanov obravnavati vsako zadevo, ki neposredno zadeva krajevno skupnost.

Svet krajevne skupnosti mora dajati občinski skupščini letno poročilo o delu krajevne skupnosti, katerega predhodno obravnavajo zbori občanov na njenem območju.

147. člen

Občinska skupščina in njeni organi dajejo krajevni skupnosti strokovno pomoč in nadzorujejo zakonitost dela organov krajevne skupnosti ter uporabo sredstev, ki jih je občinska skupščina namensko dodelila krajevni skupnosti.

III. poglavje

Referendum

148. člen

Na občinskem referendumu občani neposredno odločajo o skupnih vprašanjih, ki so pomembna za posamezno območje občine ali za občino kot celoto.

Občinska skupščina lahko razpiše referendum, da bi se občani vnaprej izrekli o posameznih vprašanjih ali da bi potrdili njen splošni akt.

Glede na pomen vprašanja, ki je predmet referenduma, se razpiše referendum za območje cele občine ali za njen del.

149. člen

Referendum se mora razpisati, kadar to določajo zakoni, predpisi ali tako odloči občinska skupščina ali kadar to zahteva najmanj ena tretjina zbora volivcev v območja, za katero naj se opravi referendum.

150. člen

Občinska skupščina določi besedilo vprašanja, o katerem se mora odločiti na referendumu in razpiše referendum s sklepom, ki obsega predmet in datum referenduma ter območje, za katerega je razpisan.

Med dnevom, ko se razglasi razpis referenduma in med dnevom glasovanja ne sme preteči manj kot petnajst dni in ne več kot trideset dni.

Referendum izvede občinska volilna komisija po načelih, ki veljajo za volitve v občinsko skupščino. Po enakih načelih se opravi tudi glasovanje.

Občani glasujejo z glasovnicami z »za« ali »proti« postavljenemu vprašanju.

Občinska skupščina izda navodilo, s katerim se izvršuje odlok o razpisu referenduma.

151. člen

Odločitev, ki jo sprejmejo občani na referendumu, je za občinsko skupščino obvezna. Občinska skupščina ne more v enem letu po izvedbi referenduma izdati nobenega akta, ki bi bil v nasprotju z izidom referenduma.

Predlog, o katerem se glasuje na referendumu, je sprejet, če je glasovala zanj večina volivcev, ki so glasovali.

VII. DEL

Razmerja občine do delovnih organizacij

152. člen

Delovni ljudje neposredno in samostojno upravljajo družbena sredstva v delovnih organizacijah, urejajo medsebojne odnose in s svojim delom krepijo lastni materialni položaj, materialni položaj delovne organizacije in materialno osnovo občine.

153. člen

Samoupravljanje delovnih ljudi v delovnih organizacijah obsega zlasti samostojno organiziranje proizvodnje, blagovne menjave in drugih dejavnosti ter tako uporabo družbenih sredstev, ki omogoča čim večje gospodarske uspehe in doseganje čim večjega narodnega dohodka ter uporabo družbenega proizvoda in delitev čistega dohodka na osnovi delitve po delu.

Gospodarsko dejavnost opravljajo gospodarske organizacije, dejavnosti na področju družbenih služb pa zavodi in druge organizacije.

154. člen

Delovna organizacija se ustanovi, če to zahtevajo potrebe občanov in družbene skupnosti na način, ki ga določajo predpisi.

Delovno organizacijo lahko ustanovijo družbeno-politične skupnosti, delovne organizacije, samoupravne ali družbene organizacije ali skupina občanov. Vse delovne organizacije ne glede na to, kdo jih ustanovi, temeljijo na načelih družbenega samoupravljanja in imajo enak položaj.

Ustanovitelj delovne organizacije je dolžan zagotoviti potrebna sredstva za začetek poslovanja.

155. člen

Delovne organizacije:

- so samostojne samoupravne organizacije;
- so pravne osebe in nosilke pravnih pooblastil glede družbenih sredstev, ki jih upravljajo;
- poslujejo v skladu z ustavo in zakoni samostojno;
- se lahko združujejo, razdelijo ali prenehajo poslovati na način, določen z ustavo in drugimi predpisi.

156. člen

Pri uresničevanju samoupravljanja so delovni ljudje odgovorni za svoje delo, za izpolnjevanje obveznosti delovne organizacije do družbene skupnosti ter za to, da organizacija posluje v skladu s splošnimi družbenimi interesi.

157. člen

Delovna organizacija ima svoj statut, ki ga sprejme delavski svet po predhodni razpravi v kolektivu. V delovni organizaciji, ki nima delavskega sveta, sprejme statut kolektiv.

Predno delovna organizacija sprejme statut, ga mora predložiti v obravnavo občinski skupščini.

158. člen

Delovno organizacijo upravljajo člani delovnega kolektiva neposredno po organih samoupravljanja, ki jih sami volijo.

V delovni organizaciji, ki opravlja dejavnost ali zadeve posebnega družbenega pomena, sodelujejo v skladu z zakonom pri opravljanju določenih zadev zainteresirani občani ter predstavniki zainteresiranih organizacij in družbenih skupnosti kot člani organov upravljanja delovne organizacije ali na drug način, ki ga določata zakon in statut.

159. člen

Za napredek proizvodnje in razvoj tehnologije so dolžne delovne organizacije posvečati stalno skrb znanstveno-raziskovalnemu delu na področju svojih dejavnosti in pri tem sodelujejo z drugimi delovnimi organizacijami.

160. člen

Delovne organizacije so dolžne dajati občinski skupščini oziroma njenim organom poročila o svojem programu razvoja, na zahtevo pa tudi poročila o svojem poslovanju.

Nadzorstvo nad zakonitostjo in družbeno nadzorstvo nad uporabo družbenih sredstev ter nadzorstvo nad poslovanjem delovnih organizacij opravljajo z zakonom in s tem statutom določeni organi.

Najvišji organi samoupravljanja delovne organizacije morajo obravnavati poročila in pripombe občinske skupščine in njenih organov, nanašajoče se na njihovo delo ter jih obveščati o svojih sklepih in ukrepih.

161. člen

Kadar občinska skupščina nalaga delovnim organizacijam v okviru svoje pristojnosti posebne obveznosti, mora dati take predloge predhodno v razpravo prizadetim delovnim organizacijam.

162. člen

Občinska skupščina lahko ob pogojih, določenih v zakonu, predpiše komunalnim delovnim organizacijam cene njihovih storitev in proizvodov, jim določi poseben način poslovanja in odredi, da so dolžne opraviti določeno delo.

163. člen

Delovna organizacija je lahko ob pogojih in po postopku, ki je določen z zakonom, postavljena pod prisilno upravo oziroma so lahko njeni organi razpuščeni, vendar samo, če je delovna organizacija s svojim poslovanjem oškodovala družbeno korist ali kršila zakon.

Prisilnega upravitelja imenuje občinska skupščina.

Delovna organizacija je lahko ob pogojih, ki so določeni z zakonom, ukinjena, če ne more obnavljati družbenih produktivskih sredstev in drugih delovnih sredstev ali ne more izpolnjevati obveznosti, ki so določene z zakonom.

O prisilni upravi ali ukinitvi delovne organizacije razpravljata in sklepata občinska skupščina in ustanovitelj delovne organizacije.

164. člen

Načela in merila za delitev čistega dohodka mora delovna organizacija predvideti v statutu in v pravilniku o delitvi čistega dohodka.

Pri tem je delovna organizacija dolžna:

- zagotoviti ustrezne delovne pogoje;
- zagotoviti sredstva za osebno in skupno potrošnjo delavcev v takšni meri in na takšen način, da bo omogočeno vzpodbudno nagrajevanje po delu;
- obnavljati vložena sredstva (enostavna reprodukcija);
- zagotoviti, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno, tudi sredstva za nadaljnjo krepitev svoje materialne osnove (razširjena reprodukcija).

165. člen

Delovne organizacije ocenjujejo svoje poslovne uspehe tako, da analizirajo pogoje, v katerih je bil dosežen čisti dohodek. V skladu s tem določajo razmerja za delitev čistega dohodka delovne organizacije tako, da upoštevajo doseženo produktivnost dela, razmerja in pogoje prejšnjega razdobja ter razmerja in pogoje v drugih sorodnih delovnih organizacijah.

Prav tako delovne organizacije pri tem upoštevajo obseg vseh vloženih družbenih sredstev in rentabilnost poslovanja.

166. člen

Vsakemu delovnemu človeku v delovni organizaciji gre v skladu z načelom delitve po delu osebni dohodek, ki ustreza uspehom njegovega dela in dela delovne enote ter uspehom delovne organizacije kot celote.

167. člen

Medsebojna razmerja za delitev osebnega dohodka delavcev na posameznih mestih določa delovna organizacija v pravilniku o delitvi osebnih dohodkov v skladu s pogoji in potrebami delovne organizacije in v skladu z načelom delitve po delu in delovnem uspehu.

168. člen

Pri delitvi ustvarjenega čistega dohodka delovne organizacije ima občinska skupščina zlasti te pravice in dolžnosti:

- spremlja razmerje v delitvi čistega dohodka;

— določa v mejah zakonitih pooblastil družbene obveznosti delovnih organizacij;

— daje delovnim organizacijam priporočila in pripombe ter ukrepa v skladu z zakonitimi predpisi.

Delovne organizacije, ki ne ustvarjajo čistega dohodka, delijo osebne dohodke po enakih načelih kot je določeno za gospodarske organizacije.

VII. DEL

PRAVNO VARSTVO

169. člen

Občani uživajo pravno varstvo, zagotovljeno z ustavo, zakoni in s tem statutom.

Pravno varstvo posameznikov, delovnih, družbenih in družbeno-političnih organizacij in pravno varstvo splošno-družbenih interesov nudijo na območju občine: sodišče, poravnalni svet, javno tožilstvo, javno pravobranilstvo, sodnik za prekrške in služba pravne pomoči.

170. člen

Občinsko sodišče je samostojen organ družbene skupnosti in je pri opravljanju sodnih funkcij neodvisno.

Organizacijo in delo občinskega sodišča ureja zakon.

Sodnike in sodnike porotnike voli in razrešuje občinska skupščina ob pogojih, določenih z zakonom.

Sodnik ne more biti član občinske skupščine.

171. člen

Delokrog javnega tožilstva je določen z zakonom.

Občinskega javnega tožilca imenuje in razrešuje republiški javni tožilec v soglasju z občinsko skupščino ter lahko opravlja svoje pristojnosti na območju ene ali več občin.

Občinski javni tožilec ne more biti član skupščine.

172. člen

Delokrog javnega pravobranilca je določen z zakonom.

Občinskega javnega pravobranilca imenuje in razrešuje občinska skupščina.

Javni pravobranilec opravlja naloge iz svoje pristojnosti za območje ene ali več občin.

173. člen

Sodnik za prekrške je poseben upravni organ občinske skupščine, ki vodi upravno-kazenski postopek in izdaja na prvi stopnji odločbe o prekrških, za katere je pristojen po zakonu ter opravlja druge zadeve, ki jih določa zakon.

Sodnika za prekrške in njegovega namestnika voli in razrešuje občinska skupščina po določbah zakona.

174. člen

Službo pravne pomoči na območju občine opravlja Zavod službe pravne pomoči s sedežem v Skofji Loki, ki zagotavlja občanom, delovnim in drugim organizacijam, strokovno pravno pomoč in varstvo njihovih zakonitih pravic in koristi.

Občina zagotavlja zavodu z letnim proračunom finančna sredstva v obsegu, ki ga predvidi upravni odbor zavoda.

175. člen

Sodišče, javni pravobranilec in sodnik za prekrške spremljajo in proučujejo družbene odnose in pojave, ki so pomembni za izvrševanje njihovih funkcij in dajejo predloge za preprečevanje družbi nevarnih in škodljivih pojavov in za utrjevanje zakonitosti.

O pojavih, navedenih v prvem odstavku tega člena, in o vprašanih s svojega področja dela dajejo sodišče, javni pravobranilec in sodnik za prekrške vsaj enkrat letno poročilo občinski skupščini.

176. člen

Občina zagotovi finančna sredstva za opravljanje nalog občinskega sodišča in občinskega javnega pravobranilca.

Razmerja občine do drugih družbeno-političnih skupnosti

177. člen

Da bi zadovoljila skupne potrebe občanov, povečala proizvajalne sile in rešila vprašanja, ki so skupnega pomena za več družbeno-političnih skupnosti, sodeluje občina pri ustanavljanju skupnih organizacij, organov in družbenih služb z drugimi družbeno-političnimi skupnostmi.

Občina sodeluje z drugimi družbeno-političnimi skupnostmi predvsem na področju preskrbe z vodo, elektriko in drugimi dobrinami, na področju zdravstva in socialnega zavarovanja, šolstva, prosvete in kulture ter drugih služb, za katere je nujno, da se skupno organizirajo.

Kadar se ugotovijo skupne potrebe, da zainteresirana družbeno-politična skupnost pobudo za skupne posvete predstavnikov družbeno-političnih skupnosti, na katerih naj se ta vprašanja prečistijo in izmenjajo izkušnje.

178. člen

Razmerja, ki nastanejo z ustanovitvijo skupnih organizacij, organov in družbenih služb, se določijo s posebno pogodbo.

Končne določbe

179. člen

Ta statutu začne veljati po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Z dnem uveljavitve tega statuta preneha veljati statut občine Skofja Loka, št. 11-33/1-1961 z dne 7/6-1961 z vsemi dopolnitvami in spremembami.

St. 011-1/62-2

V Skofji Loki, dne 1. aprila 1964

Predsednik
Milan Osovnikar l. r.

69.

Na podlagi 83. člena statuta občine Skofja Loka je skupščina občine Skofja Loka, na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 19. februarja 1964 sprejela

DRUŽBENI PLAN
OBCINE SKOFJA LOKA ZA LETO 1964

PRVI DEL

GOSPODARSKI RAZVOJ V LETU 1964

Temeljne značilnosti gospodarske aktivnosti v občini so v letu 1963 bile:

1. višja stopnja rasti industrijske proizvodnje in realizacije, kot v preteklih letih. Ta je rezultat prehajanja na specializirano proizvodnjo in rezultat postopne rekonstrukcije strojnega parka v vseh industrijskih gospodarskih organizacijah. Nemajhen vpliv na večjo proizvodnjo in produktivnost je imelo tudi odpravljanje subjektivnih slabosti v vodenju in v organizaciji.

2. izvoz industrijskih izdelkov je v primerjavi z letom 1962 porasel za 33,6%, planska predvidevanja pa so bila uresničena le z 78,9%. Vzroki za to, da plan izvoza ni bil dosežen, so pretežno objektivne narave, razen tega pa podjetja postavljajo svoje plane izvoza, ne da bi predhodno zadostno proučila zunanje tržišče. Planske obveznosti bi morale v glavnem sloneti na že sklenjenih pogodbah;

3. gradbeništvo je v letu 1963 zaostalo za razvojem v preteklih letih. Fizični obseg, zlasti pa finančni rezultat je bil zaradi objektivnih razlogov (zastoj zaradi dolge zime, dovršitvena dela in manj začetnih del) v primerjavi z letom 1962 celo manjši oz. slabši. Ta gospodarska panoga ima stalne težave zaradi fluktuacije delovne sile; razvoj pa zavira tudi slaba opremljenost v mehanizaciji;

4. zaradi integracije prometnih podjetij se je v letu 1963 pripojilo k podjetju »Ljubljana-transport«, Ljubljana doslej samostojno podjetje »Transturist« v Skofji Loki;

5. v letu 1963 je družbeni sektor kmetijstva, zlasti s pridobivanjem kmetijskih zemljišč, še naprej širil svojo proizvodnjo. V tem letu je

bila tudi izvedena reorganizacija kmetijskih združenj. V privatnem sektorju kmetijstva pa se je pričelo usklajevati davčno politiko z agrarno;

6. v gozdarstvu je bila v letu 1963 izvršena reorganizacija v tem, da je celotno gospodarjenje z gozdovi SLP in pogodbeno proizvodnjo prevzelo Gozdno gospodarstvo Kranj. Pogodbeno sodelovanje z zasebnimi lastniki gozdov ni šlo v zaželjeno širino; odtok hlodovine s področja občine pa je povzročal probleme lesni industriji;

7. v obrtništvu družbenega sektorja še naprej nezadržno teče proces opuščanja opravljanja storitev in uvajanja industrijske proizvodnje. Minulo leto je nekaj obrtnih podjetij dobilo vse karakteristike industrijskih podjetij. K temu podjetja silijo predvsem objektivni razlogi (večja akumulacija). Do podobnih težav prihaja celo v dejavnostih krajevnih skupnosti. Zasebna storitvena obrt pa je v letu 1963 stagnirala. Zaradi tega je na območju vse občine občutno pomanjkanje vseh vrst obrtnih storitev. Tudi komunalne storitve še niso zadovoljive, kar se zlasti kaže pri počasnem izvajanju komunalnih gradbenih storitev;

8. promet trgovine na drobno je v letu 1963 naraščal približno skladno s predvidevanji, medtem ko promet na veliko stagnira. V tem letu se je nadaljevalo z modernizacijo trgovskih lokalov v starem predelu mesta. Problematična pa je postala preskrba prebivalcev v novih naseljih, kar narekuje potrebo po gradnji najmanj dveh novih trgovin;

9. gostinstvo v občini ni na zaželeni ravni. To velja za družbeni in zasebni sektor. Manjka tudi kapacitet za nastanitev gostov. V letu 1963 ni opravljena predvidena adaptacija restavracije »Krona« v Škofji Loki. Razen tega se čuti pomanjkanje gostišč v posameznih območjih občine, kar ima za posledico nedovoljeno prodajanje alkoholnih pijač. Številno gostov (turistov) je v letu 1963 naraslo, vendar še zdaleka niso izkoriščene vse možnosti za razvoj turističnega prometa v naši občini. Premalo je storjenega tudi za večji razmah zimskega, ribiškega in lovskega turizma. Manjka tudi kvalitetnih in raznovrstnih turističnih uslug, kamor spadajo tudi gošpodsarske dejavnosti, ki bi omogočale izvenhotelsko potrošnjo. Še vedno tudi ni izdelan program za razvoj turizma.

Poseben pereč problem v družbenem sektorju gostinstva je pomanjkanje sposobnih in prizadevnih gostinskih delavcev. Zaradi tega tudi usluge niso kvalitetne;

10. Število zaposlenih se je v primerjavi z letom 1962 povečalo za 10%, produktivnost pa za 22%. Premalo pa je bilo v letu 1963 vloženih naporov za izpopolnitev sistema nagrajevanja po delu, zlasti v manjših gospodarskih organizacijah;

11. planirani obseg gospodarskih investicij je bil dosežen s 87%, od tega je bilo vloženo v opremo 46% skupnih investicij in za druge namene 54%. Vsekakor pa bo treba smotrnejše razdeljevati občinska investicijska sredstva. Preveliko drobljenje teh sredstev ne daje željenega efekta.

DRUGI DEL

1. poglavje

CILJI IN NALOGE RAZVOJA V LETU 1964

Gospodarstvo občine je v zadnjih letih povečalo svoje kapacitete v taki meri, da v letu 1964 ni večanje osnovnih kapacitet, razen rekonstrukcije, ni temeljna naloga, ampak je treba zviševati proizvodnjo in storitve zlasti z naslednjimi ukrepi:

1. Industrijska proizvodnja mora težiti k specializaciji, s tem, da postopoma opušča proizvodnjo manj rentabilnih izdelkov oziroma izdelkov po katerih ni povpraševanja. Prehod k specializaciji pa mora spremljati uvajanje naj-sodobnejše mehanizacije. Lesna industrija naj svojo proizvodnjo čim bolj finalizira in postopoma zmanjšujejo primarno predelavo lesa.

S specializacijo oz. izpopolnjeno mehanizacijo je treba zlasti dvigniti kvaliteto izdelkov, tako da se bo možno z njimi uveljaviti tudi na zunanem tržišču.

2. Zaradi pomanjkanja hlodovine, boljšega koriščenja lesa in smotrnejšega razvoja, naj

lešnoindustrijska podjetja v okviru Gozdnega gospodarstva Kranj iščejo možnosti za uspešno kooperiranje, specializacijo in integracijo.

3. Industrija mora še naprej težiti k prodaji svojih izdelkov na inozemskih tržiščih. Možnost povečati izvoz imata zlasti tekstilna in elektroindustrija. V zunanjo trgovino naj se vključijo tudi podjetja, ki imajo pogoje za to, pa tega doslej še niso izkoristila.

4. Razvoj gradbeništva mora biti usmerjen tako za zadovoljevanje potreb gospodarstva, kot družbenega standarda. Zlasti je treba izpopolniti vrzeli v gradbeni obrti z novimi strokami.

Obrtne kapacitete je treba zagotoviti in povečati, razen za nove gradnje, tudi za komunalne gradnje, večja popravila in adaptacije ter za vse vrste gradbenih in instalacijskih storitev hišnim svetom in občanom. Pogoj za hitro, racionalno in ekonomično graditev pa je predvsem boljša opremljenost v mehanizaciji in je zato treba težiti, da se za to preskrbijo potrebna sredstva.

5. Za razvoj prometa bo treba še naprej vlagati napore za modernizacijo cestnega omrežja, predvsem pa moramo zagotoviti redno vzdrževanje že moderniziranih prometnih žil in komunikacij. Določiti in urediti bo treba parkirne prostore, kjer jih še ni pa se kaže potreba. To je potrebno tudi iz turističnih razlogov.

Potrebno bo tesno sodelovanje s prometnimi podjetji, zlasti pri urejanju zadev lokalnega prometa. Naraščajoči promet zahteva tudi večjo skrb za varnost prometa.

6. V obrtništvu zlasti velja skrbeti za razvoj dejavnosti, ki opravljajo storitve neposredno občanom. Ta problem je treba predvsem odstranjevati z ustanavljanjem servisov krajevnih skupnosti. Obrtna podjetja, ki poleg proizvodnje opravljajo še storitve, naj ne povečujejo proizvodnje na škodo zmanjšanja storitvenih kapacitet. Treba bo razvijati tudi servisno službo za potrebe naraščajočega motorizma.

Storitve naj bodo rentabilne, ker je prav sedanja politika cen često vzrok omenjenemu negativnemu procesu, razen tega pa tudi slaba mehanizacija in storilnost. Zato je treba pojačati investicijska sredstva za ta namen. Posebno skrb je treba posvetiti tudi kadru.

S primerno davčno politiko naj se vzpodbuja zasebno storitveno obrt.

7. Za razvoj trgovinskega omrežja v občini je treba izdelati program, ki se ga mora prilagoditi urbanističnemu programu. Program naj uvaža novo prodajno tehniko v obliki samopostrežbe in samoizbire, kar zagotavlja večjo storilnost in fizično razbremenitev osebja v trgovini. Trgovina mora biti tudi bolj založena z blagom in z večjim asortimanom, da potrošniku ne bo treba nakupovati v drugih krajih.

V letu 1964 je treba nadaljevati z modernizacijo obstoječih trgovskih lokalov in prodajaln. Za preskrbo prebivalcev naselja »Novi svet« in »Otampele« naj se že v letu 1964 zgradi nova trgovski zgradbi. Trgovino se mora obravnavati samo s stališča, da se zadovolji potrošnika. S tem v zvezi je treba odpraviti zapiranje v meje občine. Izkoristiti se morajo vsi viri investicij.

Usposobiti je treba službo družbene kontrole cen v prodaji na drobno in sproti podvzemati ukrepe za odpravo motenj na tržišču.

Pooprtili je treba tudi službo inšpekcij nad higieno in kvaliteto živil;

8. V skladu z materialnimi možnostmi mora biti kmetijska politika občine v letu 1964 in vnaprej usmerjena na jačanje družbenega sektorja kmetijstva. Lastniku zemlje, ki jo odda v družbeni sektor pa je treba zagotoviti potrebno eksistenco z ustanovitvijo ustreznega sklada, s katerim je treba določiti tudi kriterije za dodelitev preživnine.

Osnovni nosilec družbene kmetijske proizvodnje v občini je Kmetijsko gospodarstvo Škofja Loka. Zato je treba primarno skrbeti za njegov razvoj. Smer proizvodnje gospodarstva mora biti prilagojena potrebam tržišča. Poleg poljedelstva naj aktivno pospešuje tudi živinorejsko proizvodnjo. V ta namen pa se mu morajo zagotoviti investicijska sredstva za gradnjo objektov (hlodov in drugo) na novi lokaciji na Sorškem polju. Važno mesto v proizvodnji kmetijskega gospodarstva zavzema delovna sila, ki pa sedaj povzroča nemajhne motnje, zlasti za

radi nestalnosti. Ta problem pa je mogoče odpravljati samo z izboljševanjem delavčevih življenjskih razmer in s prilagajevanjem delovnega časa delavcem v drugih panogah gospodarstva.

Kmetijsko gospodarstvo naj iz priključenih mesarskih obratov in klavnice organizira močan mesarsko predelovalni obrat.

Tudi kmetijska zadruga mora skrbeti za širitev svojih kmetijskih obratov v Poljanski in Selški dolini in prav tako postopoma prevzemati zemljo, ki je sposobna za družbeno kmetijsko proizvodnjo. Primarna naloga zadruge pa je, razen tega tudi, da se z vsemi možnimi ukrepi pospešuje proizvodnjo zasebnega kmetijskega proizvodnjo. Primarna naloga zadruge pa je družbeno kmetijsko proizvodnjo. Zlasti to velja za živinorejsko proizvodnjo, kjer je treba pričeti z uvajanjem kvalitetnejše pasme. Zato pa je treba zasebnega kmetijskega proizvajalca pri nakupu plemenske živine vzpodbujati z regresom.

Davčno politiko v zasebnem sektorju kmetijstva je voditi tako, da bo stimulatívno vplivala na kmetijsko proizvodnjo, predvsem hribovskega kmeta.

V letu 1964 je treba predpisati agrominimalne ukrepe za živinorejsko proizvodnjo in za posamezne pridelke, zlasti za krompir, če se s strokovnimi analizami dokažejo za to pogoji.

9. Za uspešno realizacijo plana v gozdarstvu je treba v letu 1964 poskrbeti, da se vsi gozdovi, ne glede na lastništvo, vključijo v družbeno gospodarjenje. S tem bo zagotovljeno smotrno gospodarjenje z gozdovi, vse do blagovne proizvodnje. Tako bo možno, mimo večje nege gozdov, tudi smotrno razporediti lesne surovine ključnim potrošnikom in zmanjšati odtok lesa izven kraja potrošnje.

10. Pričakovani promet v gostinstvu in letu 1964 temelji na predvidenem naraščanju osebne potrošnje in na planiranem povečanju turističnega prometa. Nujno je treba pričeti z modernizacijo in povečevanjem kapacitet gostinskih obratov in se zavzeli, da bodo planirane investicije za leto 1964 v celoti opravljene. Vzporedno je treba v posameznih krajih modernizirati in urejevati komunalne naprave in ceste. S finančnimi sredstvi je treba podpreti kulturno prosvetne in zabavne prireditve in propagando, zlasti pa dejavnost turističnih društev. Pri financiranju dejavnosti, ki so namenjene razvoju turizma, mora dobiti svojo vlogo sklad za napredek turizma pri občinski skupščini.

Vsi družbeno politični činitelji v občini naj si v večji meri prizadevajo za kulturno vzgojo občanov. To bomo dosegli s pospeševanjem razvoja kulturnih zavodov (muzej, knjižnica), loških poletnih prireditev in kulturno prosvetnih društev. V zvezi z reorganizacijo »Svoboda« naj se podrobno obravnava ustanovitev občinske kulturne zveze. V sodobno življenje naj se vključijo spomeniški objekti zaradi kulturno zgodovinskega pomena in turizma.

11. Realna osebna potrošnja, ki se je v letu 1963 gibala v povprečju v okvirih produktivnosti, mora imeti enako smer tudi v letu 1964. Produktivnost dela bo po predvidevanjih narasla v celotnem gospodarstvu občine za 16,5%, za približno toliko pa bi smela narasti tudi osebna potrošnja na zaposlenega.

Zaradi zagotovitve predvidene rasti realne osebne potrošnje bo treba tudi v merilu občine posvetiti vso skrb stabilizaciji cen, zlasti pa je lokalni vpliv mogoče na stabilizacijo cen kmetijskih pridelkov. Posebni naporji morajo veljati povečanju živinorejske proizvodnje in tako večji založenosti trga z mesom in mesnimi izdelki.

12. Predvideno povečanje produktivnosti dela bo mogoče doseči s širšim uvajanjem mehanizacije in s smotrnejšim izkoriščanjem obstoječih rezerv. Te se kažejo predvsem v modernizaciji tehnoloških postopkov, specializaciji proizvodnje, boljši organizaciji dela in hitrejšemu vključevanju strokovnega kadra v proizvodnjo. Zelo pomemben pogoj za večjo produktivnost pa je nenehno izpopolnjevanje meril za delitev dohodka po delu.

Napori za večjo produktivnost so predvsem pomembni in potrebni zaradi prehoda na 42 urni delovni teden.

Povsod, kjer so podani pogoji, naj se zaradi boljšega izkoriščanja kapacitet prične uvajati drugo in tretjo izmeno.

13. Investicijska sredstva je treba vlagati v industrijo prvenstveno za modernizacijo tehnoloških postopkov, v obrti predvsem za povečanje kapacitet za opravljanje storitev, v gradbeništvu za izpopolnitev mehanizacije, v trgovini za gradnjo in modernizacijo poslovnih prostorov, v gostinstvu za modernizacijo poslovnih prostorov in za povečanje nastanitvenih kapacitet, v kmetijstvu pa za pridobivanje zemlje in za njeno usposobitev za proizvodnjo. V negospodarskih dejavnostih se mora nadaljevati s pospešenim tempom graditve stanovanj in z rekonstrukcijo komunalnih naprav, zlasti vodovoda. Za gradnjo stanovanj je treba še bolj angažirati zasebno sofinanciranje. Treba je pričeti z načrtnim opremljanjem s komunalnimi napravami mestna zemljišča, ki so določena za stanovanjsko gradnjo.

14. Družbene službe, zlasti šolstvo, zdravstvo, javna uprava, morajo biti deležne večje družbene skrbi in pomoči, da bi se razvijale skladno s potrebami in finančnimi zmogljivostmi. Potrebni so naporji za izpopolnitev sistema financiranja teh služb, za večjo učinkovitost njihovega dela, s tem v zvezi pa za doslednejše nagrajevanje po delu. Občinska skupščina mora posvetiti več skrbi učinkovitosti dela tudi drugim družbenim službam, zlasti tistim, ki jih sama financira. Posebno skrb morajo uživati službe, ki so namenjene za pomoč občanom pri uveljavljanju njihovih pravic.

15. S svojimi proračunskimi sredstvi mora občinska skupščina v prvi vrsti zagotoviti nemoteno poslovanje družbenih služb in družbenih organizacij. Preostanek sredstev pa je treba uporabiti za komunalne dejavnosti. Nad vsemi koristniki sredstev proračuna bo potrebno poostriiti družbeno kontrolo v pogledu koriščenja sredstev.

16. Produktivnost dela je v veliki meri odvisna od strokovne usposobljenosti kadrov in zadostnega števila le-teh. Zato je potrebno obstoječim in novim kadrom več načrtnosti. Vzgoja kadrov naj bo programska in naj temelji na proučenih dolgoletnih in kratkoročnih planih potrebnih kadrov. Skrb za reševanje kadrovskih problemov mora postati osrednje vprašanje v gospodarskih organizacijah in drugih delovnih organizacijah.

17. Družbeno samoupravljanje v gospodarskih in drugih organizacijah predstavlja tudi v bodoče osnovni pogoj za hitrejšo gospodarsko rast in skladen razvoj družbenih dejavnosti.

18. Izvajanje politike socialnega varstva in preprečevanje vzrokov za nastajanje socialnih vprašanj se mora strokovno izboljšati.

Treba je tudi organizacijsko izboljšati zdravstveno službo, predvsem pa zobozdravstvo in preventivo.

V letu 1964 se mora proučiti financiranje krajevnih skupnosti in določiti tako instrumente za delitev dohodkov, ki bodo zagotavljali in dovoljevali njihovo kontinuirano delo. V planskem razdobju se je treba izogibati raznih fiskalnih predpisov, ker bi s njimi lahko porušili predvideno realno naraščanje osebne potrošnje.

2. poglavje

DRUŽBENI BRUTO PROIZVOD IN NARODNI DOHODEK

Na osnovin programiranega razvoja gospodarstva v občini in na osnovi doseženih rezultatov v preteklih letih, zlasti pa dinamike v letu 1963 so realne možnosti, da se doseže v letu 1964 naslednja realizacija družbenega bruto proizvoda in narodnega dohodka: (plan je primerjan z realizacijo v letu 1962 in 1963)

V 000:

	1962	1963	1964	Indeks	
				1963/62	1964/63
Družbeni bruto proizvod	18,618.286	25,176.835	29,703.445	135,2	118,0
Narodni dohodek	6,863.722	9,221.499	11,330.885	134,3	122,9

Po panogah predvidevamo naslednji porast družbenega bruto proizvoda:

	1962	1963	1964	Indeks	
				1963/62	1964/63
Celotno gospodarstvo	18,618.286	25,176.835	29,703.445	135,2	118,0
Industrija	10,575.927	15,573.196	18,888.723	147,2	121,3
Kmetijstvo (družb. sektor)	2,145.433	1,998.084	1,676.978	93,1	83,9
Kmetijstvo (zas. sektor)	2,104.947	2,467.386	2,652.440	117,2	107,5
Gozdarstvo	127.446	197.264	464.835	154,8	235,6
Gradbeništvo	394.665	417.000	742.600	105,6	178,1
Promet	349.042	492.375	571.155	141,1	116,0
Trgovina	473.932	550.192	593.927	116,1	107,2
Gostinstvo (družb. sektor)	212.354	296.886	377.700	139,8	127,2
Gostinstvo (zas. sektor)	80.566	72.733	85.000	90,3	116,8
Obrt (družb. sektor)	1,388.886	2,129.460	2,630.378	153,3	123,5
Obrt (zas. sektor)	220.000	230.000	250.000	104,5	108,7
Komunala	385.799	525.595	486.320	136,2	92,5
Druge dejavnosti	159.289	226.691	283.389	141,3	125,0

Narodni dohodek po panogah pa bo naslednji:

	1962	1963	1964	Indeks	
				1963/62	1964/63
Celotno gospodarstvo	6,863.722	9,221.499	11,330.885	134,3	122,9
Industrija	3,485.814	5,128.049	6,595.466	147,1	128,6
Kmetijstvo (družb. sektor)	393.697	309.157	281.239	78,5	91,0
Kmetijstvo (zas. sektor)	1,335.147	1,620.952	1,741.831	121,4	107,5
Gozdarstvo	83.190	113.006	190.729	135,8	168,8
Gradbeništvo	116.776	141.771	262.376	85,0	185,1
Promet	152.200	230.412	258.400	151,4	112,2
Trgovina	380.632	432.762	467.698	113,7	108,1
Gostinstvo (družb. sektor)	75.339	114.646	140.830	152,2	122,8
Gostinstvo (zas. sektor)	38.150	35.000	42.000	91,8	120,0
Obrt zasebnega sektorja	100.000	105.000	112.000	105,0	106,7
Obrt družbenega sektorja	413.997	660.644	904.675	159,5	136,9
Komunala	160.422	217.559	197.465	135,6	90,8
Druge dejavnosti	78.408	112.541	134.168	143,5	119,2

3. poglavje

INVESTICIJE

Pri investicijski potrošnji se je že v letu 1963 pričela uveljavljati pozitivna smer hitrejšega vlaganja sredstev v opremo in relativnega zmanjševanja vlaganj v gradbene objekte. To predvsem velja za industrijske gospodarske organizacije, pa tudi v drugih proizvodnih panogah je zaznaven ta kvaliteten premik. To pozitivno strukturo investicij je treba ohraniti, kajti predvsem uvajanje sodobnih tehnoloških postopkov in modernizacije celotnega procesa proizvodnje je jamstvo za večjo produktivnost in za uspešno uveljavljanje na tržišču. Seveda pa razvoj tega še ne dopušča v terciarnih panogah in to posebno v trgovini in gostinstvu, kjer bo nasprotno treba v naprej vlagati znatno več sredstev prav v gradbene objekte. Slična smer je tudi še potrebna v družbenem sektorju kmetijstva

Merilo za uspešno gospodarjenje mora biti narodni dohodek, primerjan s prejšnjim obdobjem v masi in na zaposlenega. Zaradi tega naj bodo naporji gospodarskih organizacij usmerjeni, razen v povečanje proizvodnje, predvsem v relativno zmanjševanje stroškov proizvodnje. Prav tako je od tega prizadevanja v celoti odvisna večja realna osebna potrošnja zaposlenih. Gospodarske organizacije bodo ta cilj dosegle samo z racionalizacijo svojega poslovanja. Kot kažejo podatki, je bil v nekaterih panogah v tej smeri dosežen že precejšen napredek v letu 1963. V odvisnosti od uspeha gospodarjenja je treba postaviti tudi osebno potrošnjo zaposlenih v negospodarskih dejavnostih, s čimer bo potenciran in razširjen interes za uspešno gospodarjenje.

Narodni dohodek je bil v letu 1962 na prebivalca 274.000 din, v letu 1963 je dosegel že 360.000 din, kar je za 34% več, predvidevanja pa povedo, da bo v letu 1964 narastel še za kakih 25%. Porast družbenega bruto proizvoda se predvideva v vseh gospodarskih panogah, temu analogno pa tudi narodnega dohodka.

Iz naslednje razpredelnice je razviden obseg gospodarskih investicij po panogah v letih 1962 in 1963 in obseg planiranih investicij za leto 1964:

Panoga	v 000/din		
	1962	1963	Plan 1964
Industrija	2.374.490	585.229	1.395.013
Kmetijstvo	90.284	261.888	230.828
Gozdarstvo	1.841	32.091	7.000
Gradbeništvo	126.771	19.463	35.000
Promet	60.753	86.658	176.792
Trgovina	61.417	46.773	70.350
Gostinstvo	27.562	16.388	28.100
Obrt	118.472	70.817	129.336
Komunala	32.654	48.112	85.730
Druge dejavnosti	58.213	23.803	101.463
Skupaj	2.952.473	1.191.222	2.259.612

Naložbe v osnovna sredstva se bodo v letu 1964 v primerjavi z letom 1963 povečale za okoli 89%. Od skupnih vlaganj bo porabljeno za opremo 61% in le 39% za druge namene.

Pri plasiranju sredstev občinskih skladov v investicije v gospodarstvu, kar velja zlasti za proizvodne panoge, je treba v celoti upoštevati načelo, da se z investicijo zagotovi večjo rentabilnost v razmerju s skupnimi naložbami, da se doseže znižanje proizvodnih stroškov in cen, zlasti pa, da se proizvodnja prilagaja potrebam domačega in inozemskega tržišča. Hkrati pa morajo imeti prednost pri dodeljevanju kreditov tiste gospodarske organizacije, ki zagotovijo hitrejšo aktiviranje vloženih sredstev. Nadalje naj se investicijska sredstva usmerjajo le v tiste gospodarske organizacije, ki imajo s krediti in lastnimi sredstvi zagotovljeno popolno izvršitev investicijskega načrta. Razen tega mora imeti gospodarska organizacija zagotovljena potrebna stalna obratna sredstva, ki jih zahtevajo nova investicijska vlaganja.

Odstopanje od gornjih meril je pri dodeljevanju investicijskih sredstev potrebno samo še v terciarnih panogah (trgovina, gostinstvo, turizem, storitvena obrt) in pri investicijah, ki so namenjene splošnemu družbenemu standardu občanov. Delno odstopanje od teh meril je začasno potrebno tudi še pri investicijah v družbeno kmetijsko proizvodnjo.

Sredstva za investicije, razen sredstev specialnih skladov, naj se dodeljujejo prosilcem samo po natečaju.

Banka naj tudi poostri kontrolo nad namensko uporabo investicijskih sredstev.

Investicije v objekte družbenega standarda bodo po predvidevanjih znašale v letu 1964 711.800.000 dinarjev, kar je 24,8% skupno predvidenih investicij v tem letu.

Investicijska sredstva za družbeni standard je treba, razen sredstev stanovanjskega sklada in sredstev, ki so namenjena za vzdrževanje komunalnih naprav, porabiti predvsem za rekonstrukcijo obstoječih in za gradnjo neobhodno potrebnih komunalnih objektov, ki so naštet v poglavju »Osebnna potrošnja in družbeni standard.«

Pri investicijah v družbeni standard je treba zagotoviti potrebno kvaliteto, razen tega pa morajo skladi in občinska skupščina sredstva trošiti čim bolj racionalno in varčno. Tudi pri teh investicijah je treba izbirati najugodnejšega ponudnika. Isto velja tudi za finančna sredstva, ki jih bodo v ta namen porabile gospodarske in druge organizacije.

Planirane investicije v gospodarstvo so v skladu s splošnimi smernicami razvoja gospodarstva, zato je pričakovati, da bodo dodeljena tudi predvidena investicijska sredstva iz skladov širših družbeno-političnih skupnosti.

4. poglavje

ZAPOSLENOST

Gibanje zaposlenosti v družbenem sektorju gospodarstva kaže v letu 1963 v primerjavi z letom 1962 nekoliko hitrejšo dinamiko. Število zaposlenih se je v letu 1963 povečalo za 562 ali

za 10,1% v letu 1962 pa le za 205 oseb. Plan predvideva, da bo zaposlenost v gospodarstvu v leto 1964 še porasla za 335 oseb ali za 5,5%, medtem ko predvidevamo, da bo v negospodarski dejavnosti ostala na nivoju leta 1963.

Planirano število zaposlenih v letu 1964 bo v primerjavi z letom 1962 in 1963 naslednje:

	1962	1963	1964	Indeks	
				1963/62	1964/63
Gospodarstvo skupaj	5.555	6.117	6.452	110,1	105,5
Industrija	3.551	3.862	4.025	108,7	104,2
Kmetijstvo	397	306	229	77,1	74,8
Gozdarstvo	79	117	152	148,1	129,9
Gradbeništvo	170	167	252	98,2	150,9
Promet	128	167	186	130,5	111,4
Trgovina	261	273	275	104,6	100,7
Gostinstvo	75	97	95	129,3	97,9
Obrt	550	713	802	129,6	112,4
Komunala	191	197	179	103,1	91,0
Druge gosp. dejavnosti	153	218	257	142,5	117,9
Negospodarske dejavnosti	618	674	674	109,1	100,0
Skupaj	6.173	6.791	7.126	110,0	104,9

V interesu večje produktivnosti in uspešnosti poslovanja je potrebno, razen drugih ukrepov predvidenih s tem planom, pri zaposlovanju delovne sile še upoštevati:

1. Delovne organizacije naj sproti proučujejo vzroke za izostanke z dela in podzemajo potrebne ukrepe, da se ti izostanki omejujejo. Zlasti to velja za zavarovanje delavcev pred poškodbami in za preventivne zdravstvene ukrepe.

2. Gospodarske organizacije naj pri programiranju svojega razvoja proučijo tudi potrebe po strokovnih kadrih in določijo način pridobitve teh kadrov. Pri skupščini občine naj komisija za kadre zasluđuje in proučuje politiko štipendiranja ter jo vsklajuje in predlaga ustrezne ukrepe.

3. Prav bi bilo, da vse večje gospodarske organizacije ustanovijo svoje izobraževalne centre. Ti centri naj bi, v skladu z zahtevami delovnih mest, nudili ustrezno izobrazbo zaposlenim delavcem.

4. Delovne organizacije, ki nameravajo povečati število zaposlenih, naj istočasno predvidijo, kolikšno delovno silo bo treba zaposliti iz drugih krajev. Pri tem morajo določiti finančna sredstva za gradnjo stanovanj za te delavce.

5. Na izpraznjena in na novo odprta delovna mesta naj se prvenstveno zaposli brezposelno

delovno silo. Delovne organizacije naj ne pospešujejo fluktuacije s tem, da sprejemajo ali celo snubijo v zaposlitev ljudi, ki so že zaposleni v drugi delovni organizaciji, v občini. Boljša organizacija, doslednejše nagrajevanje po delu in urejevanje življenjskih razmer delavcev pa so vsekakor najvažnejši elementi za preprečevanje fluktuacije.

6. Pospeši naj se delo invalidskih podkomisij. V sodelovanju z invalidsko komisijo pri svetu za delo naj se proučijo vsa delovna mesta, rezervirana za zaposlitev invalidov, z namenom, da se ugotovi, če so za njihovo zaposlitev še primerna. Istočasno naj se prouči tudi možnost za zaposlitev invalidov na drugih delovnih mestih.

5. poglavje

GOSPODARSKI ODNOSI Z INOZEMSTVOM

Obseg izvoza industrijskih izdelkov je bil po vrednosti v letu 1963 dosežen z 1.967.588 dolarjev. To je za 33,6% več kot v letu 1962. Za leto 1964 pa računamo, da se bo izvoz povečal še za nadaljnjih 1.220.875 dolarjev ali za 62% v primerjavi z letom 1963. Realizacijo izvoza v letu 1962 in 1963 in plan izvoza za leto 1964 kaže naslednja tabela:

Podjetje	1962	1963	1964	Indeks	
				1963/62	1964/63
Iskra	177.226	297.417	675.484	167,8	277,1
LTH	32.104	100.000	200.000	311,4	200,0
Jelovica	225.005	193.689	300.000	86,1	154,9
MLIP	409.863	504.847	596.770	123,1	118,2
Gorenjska predilnica	280.640	624.583	1.070.000	222,5	171,3
Sešir	307.083	183.950	247.860	60,0	134,7
Tehtnica	—	14.813	20.000	—	135,0
Marmor	40.000	46.000	55.000	115,0	119,3
ELRA	—	2.289	23.349	—	1020,0
Skupaj	1.471.921	1.967.588	3.188.463	133,6	162,0

Iskra Železniki je izvozila v letu 1963 svojih izdelkov za 297.417 dolarjev. Plan izvoza je dosegla s 67%. Za leto 1964 planira, da bo izvozila v ZDA 150.000 kosov mikromotorjev, v Italijo 400.000 motorčkov za kavre mlinčke in 80.000

motorčkov za šivalne stroje. Po vrednosti pa bo izvoz znašal 675.484 dolarjev, kar je za 177,1% več kot v letu 1963. Za celoten planirani izvoz ima podjetje že sklenjene pogodbe in je zato izvoz zagotovljen.

Podjetje LTH je v letu 1963 močno zaostalo za planiranim izvozom. Planiralo je namreč, da bo izvozilo za 164.000 dolarjev svojih izdelkov, izvozilo pa jih je le za 100.000. Razlog, da planiran izvoz ni bil dosežen, je bilo premajhno povpraševanje po njihovih izdelkih.

Za leto 1964 to podjetje predvideva, da bo izvozilo za 200.000 dolarjev svojih izdelkov. Izvažalo bo odlične barvastih kovin in hladilne naprave v ZDA, Kanado in Dansko. Plan je realno postavljen, saj so že sklenjene pogodbe za 120 tisoč dolarjev, za ostalo količino pa ima podjetje ponudbe.

Jelovica je dosegla v letu 1963 68,9% planirane izvoza za to leto, ali za 87.311 dolarjev manj. Podjetje je izvozilo za 39.000 manj plemenitega furnirja in vezanih plošč za 21.652 dolarjev, razen tega pa sploh ni izvažalo stanovanjskega pohištva, čeprav je planiralo, da ga bo izvozilo za 20.000 dolarjev. V letu 1964 bo podjetje izvozilo za 300.000 dolarjev svojih izdelkov, to je za 54,9% več kot v letu 1963. Računa, da bo povečalo predvsem izvoz hiš in to za 187.720 dolarjev, medtem ko bo še znižalo izvoz žaganega lesa. Prodajo ima že zagotovljeno.

MLIP Češnjica je v letu 1963 prodalo v inozemstvo za 504.847 dolarjev svojih izdelkov. Za leto 1964 pa predvideva, da bo še povečalo svoj izvoz za 91.923 dolarjev ali za 18,2%. Struktura izvoza se bo spremenila v korist finalnih proizvodov. Količina izvoženega žaganega lesa iglavcev in listavcev pa naj bi se znižala od 4.600 m³ v letu 1963 na 2.500 m³ v letu 1964. Podobno smer je podjetje nakazalo v svojem planu izvoza tudi že za leto 1963, vendar ni bila uresničena. Vsekakor pa bo to prizadevanje nujno, zlasti zaradi pomanjkanja hlodovine. Po planu za leto 1964 naj bi podjetje, razen 2.500 m³ žaganega lesa, izvozilo še 1.000 m³ delov za vrata in podboje, 30.000 kosov radioomarc, raznega nekompletne pohištva 62.000 kosov in 150 m³ ladijskega poda. Podjetje bo pretežno še naprej izvažalo v Svico, Italijo, Nemčijo, Anglijo in zahodne evropske države.

Gorenjska predilnica je svoje izdelke pričela izvažati šele v letu 1962, pa je danes že največji izvoznik v občini. V letu 1962 je izvozila za 280 tisoč 640 dolarjev, v letu 1963 pa že za 624.583 dolarjev. V letu 1964 bo izvoz povečala na 1.070.000 dolarjev, kar je za 71,3% več kot v letu 1963. Izvažala bo sintetični krep sukanec in bombažno prejo in to v Zahodno Nemčijo, Turčijo in Holandijo, za kar ima že sklenjene pogodbe.

Tovarna Sešir je dosegla le za 183.950 dolarjev izvoza, to je od planiranih 385.000 dolarjev 47,7%. Upadel je zlasti izvoz klobukov v Zahodno Nemčijo. Za leto 1964 podjetje planira, da bo doseglo za 247.860 dolarjev izvoza, kar je za 34,7% več kot v letu 1963. Pretežno bo izvažalo v Zahodno Nemčijo in Avstrijo, nekaj pa tudi v Iran. Priporočljivo bi bilo, iskati nova tržišča za prodajo klobukov, zlasti v vzhodnih evropskih državah, pa tudi izven Evrope, predvsem v Aziji in Ameriki.

Podjetje Marmor je svoj plan izvoza za leto 1963 izpolnilo. Za leto 1964 planira, da ga bo povečalo za 9.000 dolarjev, to je na 55.000. Izvažalo bo še naprej le marmornate bloke, vendar naj v letu 1964 išče tržišče tudi za izvoz marmornatih plošč.

V letu 1963 je pričelo izvažati precizne tehnice in uteži obrtno podjetje Tehnica Zelniki. Izvozilo jih je za 14.813 dolarjev. Za leto 1964 predvideva, da bo izvozilo za 20.000 dolarjev istih izdelkov, ali za 35% več kot v letu 1963. Tovrstne izdelke bi lahko izvažali še v večji količini, vendar pa za to ni potrebne finančne stimulacije. Ti izdelki se namreč lahko sproti z večjim finančnim učinkom prodajo na domačem tržišču.

Tudi ELRA je v letu 1963 izvozila manjšo količino električnih spajkal in to za 2.289 dolarjev. Za leto 1964 pa planira, da bo razen električnih spajkal pričela izvažati še male transformatorje. Vrednost izvoza naj bi znašala 23 tisoč 349 dolarjev.

Gospodarske organizacije, ki svoje izdelke izvažajo v tujino, bi morale posvetiti več skrbi analitični obdelavi tržišč. V ta namen bi morali okrepiti analitične službe. Razen tega bi se morali posluževati raznih studij, ki jih napravijo združenja, gospodarske zbornice in instituti. Gospodarske organizacije istih strok tlesna.

elektro-industrija), bi se morale prizadevati za skupno prodajo svojih izdelkov na zunanjih tržiščih. S tem bi lahko dosegli tudi boljše devizne učinke.

Ako primerjamo izvoz z uvozom reprodukcijskega materiala, vidimo, da so podjetja v naši občini pokrila v letu 1963 s svojim izvozom komaj 63% uvoza. Ta podatek opozarja, da so potrebni še večji napor za povečanje izvoza, da bi tako bolj prizadevali k zmanjševanju splošne pasivne zunanje trgovinske bilance.

6. poglavje

OSEBNA POTROŠNJA IN DRUŽBENI STANDARD

Nominalni osebni dohodki naj bi po planih podjetij v povprečju v vseh panogah gospodarstva v primerjavi z letom 1963 narasli na zaposlenega za 13%. Ker je nominalni porast osebnih dohodkov predviden približno skladno s

porastom narodnega dohodka na zaposlenega, bi se pravzaprav približno za toliko morali povečati realni osebni dohodki, s čimer lahko računamo. V letu 1964 bodo namreč prav gotovo še najprej naraščali življenjski stroški, nakar je v merilu občine znatneje nemogoče vplivati, ob tem pa lahko računamo tudi z določenim splošnim porastom cen, temü analogno pa tudi z višjo realizacijo narodnega dohodka kot je planirano. Zaradi tega bodo nominalni osebni dohodki morali naraščati hitreje kot predvidevajo podjetja, da bi realna osebna potrošnja dejansko porasla v predvideni 9 do 10%-ni višini na zaposlenega.

Iz naslednje tabele so razvidni podatki o ustvarjenem narodnem dohodku in o osebnem dohodku na zaposlenega v letu 1962 in 1963 ter narodni dohodek in osebni dohodek na zaposlenega v letu 1964, kot planiranje gospodarske organizacije: (narodni dohodek v indeksih, osebni dohodek v indeksih in v povprečnih mesečnih zneskih):

	Osebni dohodki				Narodni dohodek		
	1962	1963	1964	1963/62	1964/63	1963 1962	1964 1963
Celotno gospodarstvo	27,762	32,459	36,666	116,9	113,0	122,0	116,5
Industrija	23,024	29,000	34,015	125,9	117,3	135,3	123,4
Kmetijstvo	27,329	33,990	43,000	124,3	126,5	101,8	121,6
Gozdarstvo	29,148	28,552	33,000	97,9	115,6	91,7	129,9
Gradbeništvo	35,397	33,727	39,083	95,3	115,8	87,4	105,6
Promet	36,489	48,440	49,816	132,7	102,8	116,0	100,7
Trgovina	31,022	41,000	43,360	132,2	105,7	108,7	107,3
Gostinstvo	23,614	27,880	32,504	118,1	116,6	117,6	125,4
Obrt	23,594	27,807	33,925	117,8	122,2	123,1	121,7
Komunala	27,092	33,071	35,016	122,1	105,9	181,5	100,0
Druge gosp. dejavnosti	20,914	21,128	22,875	101,0	108,3	106,2	101,2

Osebni dohodki zaposlenih v negospodarskih dejavnostih se bodo morali v naprej še bolj gibati skladno z osebnimi dohodki zaposlenih v gospodarstvu. To pomeni, da bo treba nivo oz. rast osebnih dohodkov teh ljudi prav tako postavili odvisnost od gospodarskega razvoja občine. To nadalje tudi naznakuje, da je treba osebne dohodke zaposlenih v teh dejavnostih primerjati predvsem na nivoju občine; osebni dohodki zaposlenih v gospodarsko razvitejših področjih pa morajo biti stimulans za večje skupne napore za dvig gospodarske moči občine in s tem tudi za večje osebne dohodke.

Tako v gospodarskih kot v negospodarskih dejavnostih pa je treba nenehno proučevati sistem notranje delitve dohodka. Skoraj povsod je možno več ali manj najti ustrezna merila za nagrajevanje po učinku dela. Nagrajevanje po delu je prav gotovo najpomembnejši stimulans za večjo produktivnost. Ta pa je tudi nujna, če se hoče preiti na skrajšani delovni teden in temu cilju morajo gospodarske organizacije v letu 1964 posvetiti vsi pozornost.

Za dvig življenjske ravni prebivalstva je izrednega pomena kvantitativni in kvalitativni dvig terciarnih dejavnosti. Zato so potrebni skupni napor, da se v tej smeri izpolnijo predvidevanja tega plana.

Zivahna stanovanjska gradnja v zadnjih letih, se bo nadaljevala z istim tempom tudi v letu 1964. V letu 1963 se je v družbenem sektorju gradilo 212 stanovanj, od tega je bilo že dokončanih 138. V letu 1964 se bo pričelo graditi 90 novih, tako da bo v letu 1964 skupaj v gradnji 164 stanovanj. Za ta namen se bo porabilo kakih 443 milijonov dinarjev. Zasebniki so zgradili v letu 1963 60 enostanovanjskih hiš. Za gradnjo je bilo nindividualnim graditeljem posojeno tudi iz občinskega stanovanjskega sklada 12.950.000 dinarjev. Za leto 1964 predvidevamo, da tudi tempo zasebne gradnje ne bo manjši kot v letu 1963. Stanovanjski sklad je tudi za leto 1964 namenil individualnim graditeljem hiš 20 milijonov dinarjev posojila.

V letu 1964 in vnaprej je treba stanovanjsko gradnjo v celoti usmerjati v urbanizirana naselja. Izven teh krajev naj se izdajajo izjemna dovoljenja za gradnjo samo s tistim interesom,

ki infajo tu trajnejšo zaposlitev. V tem letu se morajo tudi izdelati in sprejeti urbanistični programi za Skofjo Loko, Gorenjo vas in Zelnike do rokov, ki so določeni s sklepom o vplivnih območjih. Razen tega je treba izvesti nacionalizacijo zemljišč v gradbenem okolišju Gorenja vas. Oddaja zemljišč za gradnjo pa mora biti izvajana po odloku o urejanju mestnega zemljišča.

Treba bi bilo predvideti gradnjo več tipov stanovanj, tako da bi bila na razpolago tudi cenejša in kot taka dostopna tudi ljudem z nižjimi osebnimi dohodki. Se naprej pa je treba za gradnjo v čim večji možni meri aktivirati sredstva samih interesentov za stanovanja.

V letu 1964 računamo razen stanovanjske gradnje še z naslednjimi negospodarskimi investicijami:

— urbanistična dokumentacija	20.000.000 din
— ureditveni načrt naselja Otampel	1.000.000 din
— kanalizacija Novi svet, Stara Loka	30.000.000 din
— vodovod Novi svet, Stara Loka	25.000.000 din
— trafo postaja v Stari Loki	5.000.000 din
— cesta v naselju Stara Loka	5.000.000 din
— ureditev naselja Novi svet	10.000.000 din
— ureditev naselja Otampel	20.000.000 din
— vodovod Hotavljice — Sk. Loka	250.000.000 din
— pokopališče v Skofji Loki	20.000.000 din
— dograditev trafo postaje na Trati	25.000.000 din
— stroški ureditve komunalnih naprav v Vinharjih	3.000.000 din

Za vse našteje investicije bo predvidoma porabljen 414 milijonov dinarjev. Gradnja vodovodne napeljave iz Hotovelj v Skofjo Loko je nujna, ker sedanja količina vode cca 30 l/sek. ne zadošča več potrebam. Z nanelavo vode iz

Hotovelj pa bomo pridobili kakih 601/sek. nove vode, kar bo zadostovalo za daljše razdobje. Seveda pa ta gradnja zavisi od kreditov, kajti občina z lastnimi sredstvi tako visoke investicije ne zmore.

Razen navadenih investicij predvidevamo, da bomo s sredstvi proračuna in cestnega sklada opravili v letu 1964 še naslednje važnejše komunalne investicije:

— gradnja avtobusne garaže v Javorjah	500.000 din
— regulacija vode v Sovodnju	1.000.000 din
— popravilo mostu v Retečah, Goščečah in Trati	294.000 din
— dograditev dvorane v KD na Češnjici	2.000.000 din
— televizijski pretvornik v Selški dolini	1.000.000 din

Na razpolago bo za investicije v vodne objekte tudi kakih 20.000.000 din sredstev vodnega sklada Gorenjske. Porabila se bodo po posebnem programu vodnega sklada, ki ga bo potrdila občinska skupščina.

Mimo investicij pa se bo s proračunom občine in cestnim skladom financiralo v letu 1964 še redno vzdrževanje cest v občini, čistoča mesta, parke, in nasade, javno razsvetljavo itd. z zneskom din 30.000.000, kar bo toliko kot lani. Za isti namen pa bodo tudi krajevni odbori prejeli iz proračuna 15.000.000 din (lani 12.000.000). Ta sredstva naj se razdelijo kot lani po številu prebivalstva s tem, da dobijo urbanizirana naselja dvojni znesek.

Redno vzdrževanje in upravljanje s komunalnimi napravami na območju mesta je prevzela od podjetja »Remont« Krajevna skupnost Skofja Loka. Prav zaradi tega predvidevamo, da se v letu 1964 stroški za ta namen kljub višjim cenam ne bodo povečali. V letu 1964 je treba začeti v Skofji Loki urejati novo pokopališče na lokaciji, ki je že določena. Razen tega je treba pripraviti vse potrebno za ustanovitev in organizacijo pogrebnega zavoda v okviru krajevnih skupnosti. Zanj je treba nabaviti tudi potrebno opremo. V letu 1964 se prav tako mora adaptirati in odpreti cvetličarno v Skofji Loki.

Organizacije, ki upravljajo in urejajo komunalne naprave, naj to delajo z večjo odgovornostjo kot v preteklih letih, saj je urejeno in nemoteno funkcioniranje teh naprav izrednega pomena za življenje ljudi. Posebna skrb je potrebna v zimskem času.

Vprašanje varstva otrok in mladine se postavlja kot eno najpomembnejših oblik socialne politike v občini, predvsem zaradi tega, ker se preko preventivnih oblik otroškega varstva lahko zagotovijo boljši pogoji za odpravljanje vseh drugih socialnih vprašanj, ki bi z nedoslednim izvajanjem lahko povzročali veliko večje družbene in materialne izgube. To je pomembno tudi zato, da se mlade ljudi vsestransko usposobi za čimboljše proizvajalce in upravljalce tako iz mentalno zdravstvenih kot tudi iz socialnih vidikov.

Mladoletniki po zavodih

Leto	Število gojencev	Trošena sredstva v 000
1960	18	2.160
1961	23	2.962
1962	26	4.000
1963	20	6.621
1964 — plan	28	7.945

Poizkušalo se bo zmanjšati število vključenj mladoletnikov v zavodsko varstvo s tem, da se bo posluževalo vključenj v rejniške družine in drugih metod reševanj, ki jih je lahko zagotoviti v občini.

Posebno šolstvo je bilo v preteklosti zastavljeno in se ta vprašanja niso reševala vzporedno kot so se pojavljali problemi, zaradi česar je potrebno zagotoviti Posebni šoli take pogoje, da bo tem otrokom lahko zagotovila redno šolanje in nudila ustrezno obravnavanje. V letu 1965 je bilo kategorizirano 68 otrok, od tega

jih 15 še ni vključeno v rehabilitacijo. Po evidenci pa bo potrebno vključiti v kategorijo motnih še 189 otrok, od česar bo potrebno najmanj štiridesetim zagotoviti poleg posebnega šolanja še dodatne oblike rehabilitacije. Za obravnavanje v Posebni šoli pa bi prišlo v poštev 80 otrok. Koncept posebnega šolstva bo potrebno v prihodnjih letih spremeniti s tem, da ta postane enotna institucija z vsemi oblikami terapije in da istočasno opravlja funkcijo usposabljanja duševno in telesno prizadetih otrok za življenje in delo, ne da bi se ukvarjala s primeri, kjer je prognoza njihove rehabilitacije negativna.

Upoštevač takšen koncept Posebne šole in izredno težavne pogoje, v katerih dela, bo treba misliti na novogradnjo.

Proces razvoja otroškega varstva bo nujno zahteval razširitev mreže ustanov, vendar je programiranje ustanavljanja takih institucij oteženo zaradi neprimerne konfiguracije Skofje Loke. Dosedanja kapaciteta vzgojno varstvenih domov ne odgovarja potrebam, posebej če bi se sprejemalo otroke po socialnem izboru. Ožje območje mesta Skofja Loka je z dograditvijo nove ustanove na Novem svetu sicer pridobilo na kapaciteti varstva otrok, vendar bo treba spriči oddaljenosti do Novega sveta še planirati dve vzgojno varstveni ustanovi in novogradnjo na Trati.

S takšno razširitvijo mreže ustanov bi bilo vprašanje otroškega varstva za ožje območje Skofje Loke rešeno. Vsekakor pa je pri tem tudi potrebno upoštevati obe dolini, kjer z naglo industrializacijo in zaposlitvijo čedalje močnejše občutimo pomanjkanje otroške ustanove.

Ob čimboljšem varstvu mladine bo nujno razvijati oblike vzgojnega dela in oskrbe teh v dijaškem domu, ki bo moral dati varstvo predvsem tistim otrokom in mladini, ki bodo vsled centralizacije osnovnih šol morali na šolanje v Skofjo Loko. Dijaški dom bi obenem dajal varstvo in vzgojo otrokom z duševnimi in telesnimi okvarami, ki bi obiskovali Posebno šolo v Skofji Loki, kjer predvidevamo, da bi postala popolna osemletka.

Treba bo predvideti tudi izgradnjo otroških igrišč in sicer v Skofji Loki, na Novem svetu in na Trati.

V tem obdobju še ne moremo računati na obliko varstva osamelih in ostarelih ljudi v okviru njihovega okolja, kjer so do ostarelosti prebivali. Takšen način reševanja, ki je seveda najprimernejši in socialno najsprejemljivejši, zahteva visoko razvito standardno raven. Zato bo še v bodoče potrebno vključevati ostarele ljudi, pa tudi ostale kategorije v domove ali rejniške družine. Predvidevamo novogradnjo ali adaptacijo objekta v naši občini, kjer bi lahko deloval takšen dom s kapaciteto 80 oseb. Zato bomo skušali angažirati tudi sredstva republiškega sklada za socialne ustanove.

V letu 1963 je bila dana preživnina devetim kmetom, ki so oddali zemljišče v družbeno lastnino. S to obliko družbenega varstva smo pričeli šele v letu 1963. Odhajanje otrok s kmečkih posestev je povzročilo večje število osameljenih kmetij, kjer žive le še ostareli in osamelj starši, ki niso več sposobni za pridobitno delo. Takšna situacija je privedla marsikatero lastnika kmetij, da bi oddali svojo zemljo v družbeno lastnino, s čimer bi si zagotovili mesečno rento za osnovno preživljanje. Upoštevač kmetijsko politiko v perspektivi, lahko pričakujemo le še povečanje upravičencev.

Za pravilno reševanje socialnih vprašanj so na današnji stopnji družbenega razvoja dolžne prispevati svoj delež tudi gospodarske organizacije, konkretno preko svojih kadrovske socialnih služb. Vsaka gospodarska organizacija z več kot 500 zaposlenih bi morala imeti vsaj enega socialnega delavca.

Potrebno bo še nadalje razvijati preventivno zdravstveno službo in razširjati mrežo posvetovalnic za otroke. Izreden povdarek bo na delu in razvijanju šolskih zobnih ambulant, ki naj bi ordinirale razen v Skofji Loki, tudi v Poljanski in Selški dolini.

V delovanju zdravstvene službe v občini Skofja Loka ne bi kazalo razvijati specialistične službe, razen tam, kjer so že podani pogoji za strokovno delo v specialističnih ambulantah.

V občini obstojajo telesnovzgojna društva TVD Partizan Skofja Loka, Gorenja vas Zelez-

niki, Selca, športno društvo na osnovni šoli in gimnaziji v Skofji Loki. Razen tega še planinsko društvo v Skofji Loki in Zeleničnikih, taboriška organizacija, strelci, lovci, ribiči in avtomoto društvo. S športom se ukvarja blizu 4.000 ljudi.

Najmočnejše telesnovzgojno društvo v občini je vsekakor TVD Partizan Skofja Loka s 468 člani. V Selcih za dejavnost društva ni potrebnih prostorov, medtem ko v Gorenji vasi so.

Telesnovzgojne in druge organizacije, ki vključujejo mladino, prirejajo že vrsto let uspešna taborjenja ob morju in v planinah. Koristni so tudi športni krožki in društva na šolah.

V letu 1964 se bo dogradilo telovadnico pri osemletki na Trati, za kar bo porabljeno cca 50 milijonov dinarjev.

Sportna društva imajo znatne težave s finančnimi sredstvi, dostikrat pa svojih načrtov prav zaradi tega ne morejo izpeljati. Športni objekti so v slabem stanju, naprave in rekviziti pa zastareli in iztrošeni. Glede na to je treba v letu 1964 sanirati najnujnejše in zato najeti kredit, ki ga bo odplačevala občina. Zaradi zagotovitve stalnih virov finančnih sredstev, za to zvrst družbenega življenja pa naj se v letu 1964 prouči možnost ustanovitve sklada za splošno ljudsko prosveto in telesno vzgojo pri občinski skupščini.

S podobnimi problemi kot telesnovzgojna društva se borijo tudi kulturnoprosvetna društva. Njihovo delo je dostikrat okrnjeno prav zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. V letu 1964 se bo dogradilo dvorano v KD na Češnjici, medtem ko drugih investicij občinski proračun ne zmore. Vsekakor pa bo treba v naslednjih letih vložiti več naporov, da se tem društvom za njihovo delo zagotovi potrebno materialno podlago.

Reorganizacijo osnovno-šolske mreže je treba še naprej izvajati v duhu reforme šolstva. Le z močnimi osemletkami, tako po številu učencev, kot s strokovno zasedbo z učnim kadrom, bo predvideni smoter dosežen. Prouči naj se politika štipendiranja učnovzgojnega kadra. Stipendira naj se predvsem kader, ki se na naših šolah potrebuje, to je z višjo in visoko izobrazbo. Razen tega morajo učni zavodi posvetiti več skrbri tekočemu strokovnemu izpopolnjevanju svojega kadra in nadaljnjemu razvoju samoupravljanja.

Gimnaziji je treba zagotoviti zadostna sredstva za verifikacijo.

7. poglavje

PRORAČUNSKA POTROŠNJA

Proračunska potrošnja je bila v letu 1963 le približno v okviru plana, kajti izpad dohodkov med letom je zahteval linearno omejitev vseh izdatkov za 5%. Koncem leta se je stanje sicer nekoliko popravilo, vendar so bili dohodki še vedno za 40.430.000 dinarjev nižji kot je predvideval plan.

Ceprav smo predvidevali, da bomo proračunske izdatke vsaj za leto 1964 že lahko objektivizirali to glede na iste principe delitve dohodkov kot v preteklih letih, še ni mogoče. Šele novi proračunski sistem, ki bo vzpostavljen v skladu z ustavo, bo to omogočil. Dohodki občin se namreč ne bodo več formirali na podlagi subjektivnih odločitev, ampak bodo v celoti odvisni od gospodarske moči in nadaljnega razvoja. Takrat bo mogoče tudi izdatke v občini objektivizirati, še bolj kot to pa bo novi sistem omogočil realnost dolgoročnejšega planiranja.

Udeležba občine na skupnih dohodkih je v letu 1964 je 28,87%, medtem ko je bila v letu 1963 30%. Kljub relativnemu znižanju pa se sredstva občine iz tega naslova absolutno zvišajo za 12,5%. Skupno z lastnimi dohodki občine, ki se bodo po predvidevanjih v primerjavi z letom 1963 zvišali za 23,8%, bo proračun občine v letu 1964 razpolagal s 741.641.000 din ali s 13,4% več kot v letu 1963.

Proračunski dohodki naj se med posamezne potrošnike proračunskih sredstev razdelijo tako, da se bo najprej zagotovilo nemoteno funkcioniranje vseh javnih služb in družbenih organizacij. Nadalje morajo imeti prednost pri razdeljevanju sredstev potrebe socialnega varstva in zdravstva ter redno vzdrževanje komunalnih naprav. Razen tega je treba zagotoviti potrebna sredstva za aquitete in druge obveznosti, ki jih

je občina že sprejela. Sele ostanek sredstev naj se razdeli med sklade, ki so namenjeni za financiranje drugih dejavnosti.

V letu 1964 se je treba izogibati kakršnemu koli nadaljnemu povečevanju lokalnih obveznosti, da ne bi z njimi porušili predvidenega povečanja družbenega standarda prebivalstva. Prav tako naj se občinska skupščina v letu 1964 izogiblje sprejemanju novih finančnih obveznosti, predvsem je treba opustiti prakso dolgoročnejših obveznosti za direktno financiranje raznih investicij. Občinska skupščina naj take obveznosti sprejema samo posredno. To se pravi, da prevzame obveznost odplačevanja posojil za namen, ki ga s svojim sklepom odobri.

Občinska skupščina mora zagotoviti redno kontrolo nad obračunavanjem in vplačevanjem proračunskih dohodkov.

Glede na pričakovani novi proračunski sistem je v letu 1964 opraviti ustrezne analize in pripraviti predloge za objektiviziranje proračunskih izdatkov za vse dejavnosti, ki se financirajo iz proračuna, tako, da bodo ti kriteriji že vpoštevani naslednje leto.

8. poglavje

OBCINSKI SKLADI

Občina bo imela v letu 1964 naslednje sklade:

- družbeni investicijski sklad,
- sklad za kreditiranje gradnje stanovanj,
- sklad za negospodarske investicije,
- sklad skupnih rezerv gospodarskih organizacij,
- gozdni sklad,
- sklad za kmetijstvo,
- sklad za šolstvo,
- cestni sklad,
- gasilski sklad,
- sklad za napredek turizma.

V letu 1964 je v skladu s pripravami za prehod na novi proračunski sistem pripraviti ustanovitev še naslednjih skladov:

- sklada za ljudsko prosveto in fizikalno dejavnost

- sklad za socialno varstvo,
- sklada za financiranje družbeno politične dejavnosti.

Ti skladi naj se ustanovijo s 1/1-1965; v letu 1964 pa se te dejavnosti še financirajo kot doslej.

Sredstva družbenega investicijskega sklada naj se usmerjajo v investicije skladno s smernicami, ki jih daje ta plan v svojem poglavju »Investicije.« Kriteriji glede ekonomičnosti in rentabilnosti, ki se upoštevajo pri odobranju kreditov za osnovna sredstva, morajo biti tudi merilo pri odobranju kreditov za obratna sredstva.

Družbeni investicijski sklad bo v letu 1964 razpolagal približno s 140.000.000 din. Od tega bo porabljeno za investicije v osnovna sredstva 65%, za obratna sredstva pa 35%.

Sklad za kreditiranje gradnje stanovanj se mora za uresničitev s tem planom predvidenega obsega gradnje angažirati na absolutno povečanje sredstev soudeležbe državljanov in delovnih organizacij. Soudeležba državljanov bo lahko zlasti porasla s pričetkom odobranja potrošniških kreditov za ta namen. Sklad naj svoja sredstva tudi usmerja v delno kreditiranje individualne gradnje.

Sklad mora posvetiti posebno pozornost vzdrževanju in popravilom obstoječega stanovanjskega fonda.

Sklad za negospodarske investicije mora skupno z občinsko skupščino in drugimi organizacijami vlagati napore za realizacijo vseh investicij družbenega standarda, ki jih predvideva ta plan. Poskrbi naj, da se bo v letu 1964 pričel izvajati odlok o urejanju mestnega zemljišča. Komunalne naprave je treba prilagajati urbanističnim planom, pri čemer naj se upoštevajo zlasti potrebe občanov.

Sredstva sklada skupnih rezerv gospodarskih organizacij naj se uporabljajo predvsem za premagovanje gospodarskih težav tistih organizacij, ki so s stališča komunalnega gospodarstva potrebna in perspektivna. Vsekakor pa je treba prenehati s sanacijo neperspektivnih dejavnosti.

Gozdni sklad naj s svojimi sredstvi posebno podpre obnovo in nego gozdov. V tej smeri naj sodeluje z gozdno gospodarsko organizacijo.

nove gozdne ceste naj sklad sredstev ne daje, ampak financira samo začete gradnje.

Sklad za kmetijstvo naj svoja sredstva namenijo predvsem za pridobivanje novih obdelovalnih zemljišč in to takih, ki so sposobna za organizirano kmetijsko proizvodnjo. Sredstva tega sklada se mora glede na hitrejšo dinamiko pridobivanja zemljišč ustrezno jačati.

Sklad za šolstvo mora s svojimi sredstvi zlasti jačati materialno podlago osnovnega in pomožnega šolstva. Šolam naj sredstva dodeljuje po že doslej osvojenih principih, vendar tako, da bo zagotovljena večja materialna podlaga za razvoj tistih šol, ki so funkcionalno bolj zaostale. Sklad mora paziti, da se sredstva med letom enakomerno črpajo v skladu z dohodki.

Cestni sklad naj svoja sredstva zbrana od taks daje za vzdrževanje cest tistim krajevnim odborom, kjer so bila zbrana. Tudi ostala sredstva tega sklada je treba nameniti za ceste in cestne komunikacije, ki so navedene v tem planu pod poglavjem »Osebnna potrošnja in družbeni standard«.

Gasilski sklad naj svoja sredstva, razen za delo prostovoljnih gasilskih društev, uporablja predvsem za nemoteno funkcioniranje in za opremo poklicne gasilske čete v Skofji Loka. Za ta namen naj prispevajo del svojih sredstev tudi gospodarske organizacije.

Sklad za napredek turizma mora, razen zbiranja finančnih sredstev za ta namen, dobiti predvsem vlogo usmerjevalca ustvarjanja materialne podlage za razvoj vseh oblik turizma v občini. Za ta cilj mora tesno sodelovati s turističnimi organizacijami in organizacijami, ki s svojim delom lahko neposredno ali posredno vplivajo na to. Vse oblike financiranja turističnih dejavnosti naj potekajo preko sklada.

V letu 1964 je treba utrditi družbeno upravljanje skladov. Skladi morajo postati predvsem mobilizatorji in realizatorji razvoja, ki je začetan za dejavnost, za katero so bili ustanovljeni.

Stevilka: 30-4/62-2

Skofja Loka, 19/2-1964

predsednik:

Milan Osovnikar l. r.

Izdaja »Uradni vestnik Gorenjske«, Kranj —
Urednik Miha Bertonec — Tiska Casopisno pod-
jetje »Gorenjski tisk« v Kranju — Letna na-
ročnina znaša 1.000 dinarjev — Uredništvo, in-
uprava: Kranj, Trg revolucije št. 1, tel. 39-01,
interni 44